

Euroopa Liidu Teataja

C 126 E

49. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

30. mai 2006

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	I Teave	
	Nõukogu	
2006/C 126 E/01	Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 4/2006, 23. jaanuar 2006, toimides Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 251 kohaselt, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse eest	1
2006/C 126 E/02	Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 5/2006, 23. jaanuar 2006, toimides Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 251 kohaselt, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE)	16
2006/C 126 E/03	Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 6/2006, 10. märts 2006, toimides Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 251 kohaselt, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine)	33

I

(Teave)

NÕUKOGU

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 4/2006,

23. jaanuar 2006,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2006/.../EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse eest

(2006/C 126 E/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Põhjavesi on väärtuslik loodusvara, mida tuleks kaitsta keemilise reostuse eest. See on eriti oluline põhjaveest sõltuvate ökosüsteemide puhul ja põhjavee kasutamisel inimeste joogiveena.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu ühenduse kuues keskkonnanalane tegevusprogramm, ⁽⁴⁾ sisaldab eesmärki saavutada vee kvaliteet, mis ei põhjusta olulist mõju ega riske inimeste tervisele ja keskkonnale.

(3) Keskkonna tervikuna ja inimeste tervise kaitsmise huvides tuleks kahjulike saasteainete kontsentratsioone põhjavees vältida, seda ära hoida või vähendada.

(4) Nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽⁵⁾ sisaldab üldiseid sätteid põhjavee kaitse ja säilitamise kohta. Nimetatud direktiivi artikli 17 kohaselt tuleb võtta vastu meetmed põhjavee reostuse ärahoidmiseks ja piiramiseks, sealhulgas kriteeriumid põhjavee hea keemilise seisundi hindamiseks ning kriteeriumid oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlakstegemiseks ja kasvutendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks.

(5) Võttes arvesse vajadust saavutada põhjavee järjepidev kaitsmise tase, tuleks kehtestada kvaliteedistandardid ja läviväärtused ning välja töötada ühisel lähenemiseviisil põhinev meetodika, et näha ette kriteeriumid põhjaveekogude keemilise seisundi hindamiseks.

(6) Nitraatide, taimekaitsevahendite ja biotsiidide kvaliteedistandardid tuleks kehtestada põhjaveekogude keemilise seisundi hindamise ühenduse kriteeriumitena ning tuleks tagada nende vastavus nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivile 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest, ⁽⁶⁾ nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivile 91/414/EMÜ

⁽¹⁾ ELT C 112, 30.4.2004, lk 40.

⁽²⁾ ELT C 109, 30.4.2004, lk 29.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2005. aasta aramus (ELT C 45 E, 23.2.2006, lk 75), nõukogu 23. jaanuari 2006. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

⁽⁶⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

taimekaitsevahendite turuleviimise kohta ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivile 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist ⁽²⁾.

(7) Põhjavee keemilist seisundit käsitlevaid sätteid ei kohaldata kõrgetele looduslikult esinevatele ainete või ionide või nende näitajate kontsentratsioonidele põhjaveekogus või sellega seotud pinnaveekogudes hüdrogeoloogiliste eritingimuste tõttu, mida reostuse määralus ei hõlma. Samuti ei kohaldata neid sätteid geograafiliselt piiratud ajutistele voolusuuna ja keemilise koostise muutustele, mida ei peeta sekkumisteks.

(8) Tuleks kehtestada kriteeriumid saasteainete sisalduse oluliste ja püsivate kasvatendentside kindlakstegemiseks ning kasvatendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks, võttes arvesse sellega seotud veeökosüsteemide või sellest sõltuvate maismaaökosüsteemide suhtes esineva kahjuliku mõju tõenäosust.

(9) Võimaluse korral peaksid liikmesriigid kasutama statistilist menetlust eeldusel, et see vastab rahvusvahelistele standarditele ja soodustab seiretulemuste võrreldavust liikmesriikide vahel pikema aja jooksul.

(10) Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 22 lõike 2 kolmanda taande kohaselt tunnistatakse nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest ⁽³⁾ alates 22. detsembrist 2013 kehtetuks. On vaja tagada direktiivis 80/68/EMÜ ette nähtud kaitse järjepidevus meetmete suhtes, mille eesmärk on ära hoida või piirata saasteainete otsest ja kaudset põhjavette viimist.

(11) On vaja teha vahet ohtlike ainete, mille põhjavette viimist tuleks ära hoida, ja muude saasteainete vahel, mille põhjavette viimist tuleks piirata. Ohtlike ja mitte-ohtlike ainete, mis kujutavad olemasolevat või võimalikku reostusohu, kindlaksmääramiseks tuleks kasutada direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisa, milles on loetletud peamised veekeskonna seisukohalt olulised saasteained.

(12) Põhjavee järjekindla kaitse tagamiseks peaksid põhjaveekogusid jagavad liikmesriigid kooskõlastama oma tegevust järelevalve, läviväärtuste kehtestamise ja asjakohaste ohtlike ainete kindlaksmääramise osas.

(13) Teatud tingimustel peaks liikmesriikidel olema õigus teha saasteainete põhjavette viimise ärahoidmist või piiramist käsitlevatest meetmetest erandeid.

(14) On vaja sätestada üleminekumeetmed seoses ajavahe- mikuga käesoleva direktiivi rakendamise kuupäeva ja direktiivi 80/68/EMÜ kehtetuks tunnistamise kuupäeva vahel.

(15) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, ⁽⁴⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse direktiivi 2000/60/EÜ artikli 17 lõigetes 1 ja 2 ette nähtud erimeetmed põhjavee reostuse ärahoidmiseks ja piiramiseks. Need meetmed käsitlevad eelkõige järgmist:

- a) kriteeriumid põhjavee hea keemilise seisundi hindamiseks ja
- b) kriteeriumid oluliste ja püsivate kasvatendentside kindlakstegemiseks ja tagasipööramiseks ning kasvatendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks.

2. Käesoleva direktiiviga täiendatakse direktiivis 2000/60/EÜ juba sisalduvaid sätteid saasteainete põhjavette viimise ärahoidmiseks või piiramiseks ning sätteid kõigi põhjaveekogude seisundi halvenemise ärahoidmiseks.

Artikkel 2

Mõisted

Lisaks direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 sätestatutele kasutatakse käesolevas direktiivis järgmisi mõisteid:

- 1) *põhjavee kvaliteedi standard* — keskkonnakvaliteedi standard, mis väljendub teatava saasteaine, saasteaineterühma või reostuse näitaja kontsentratsioonina põhjavees, mida ei tohiks inimeste tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada;

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/19/EÜ (ELT L 44, 15.2.2006, lk 15).

⁽²⁾ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽³⁾ EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- 2) *läviväärtus* — liikmesriikide poolt kooskõlas artikliga 3 kehtestatud põhjavee kvaliteedi standard;
- 3) *oluline ja püsiv kasvutendents* — põhjavees teatava saasteaine, saasteaineterühma kontsentratsiooni või reostuse näitaja statistiliselt märkimisväärne kasv, mis kujutab endast keskkonnariski, mille puhul peetakse vajalikuks tendentsi tagasi-pööramist kooskõlas artikliga 5;
- 4) *saasteainete põhjavette viimine* — inimtegevuse tulemusena saasteainete otsene või kaudne põhjavette viimine.

Artikkel 3

Põhjavee keemilise seisundi hindamise kriteeriumid

1. Põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma keemilise seisundi hindamisel direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.3 alusel kasutavad liikmesriigid järgmisi kriteeriumeid:

a) I lisas osutatud põhjavee kvaliteedi standardid;

b) II lisa A-osas kirjeldatud menetlusega kooskõlas liikmesriikide kehtestatud läviväärtused saasteainetele, saasteaineterühmadele ning reostuse näitajatele, mida liikmesriigi territooriumil peetakse sellisteks, mille tulemusena saab põhjaveekogusid või põhjaveekogude rühmi pidada ohustatuks, võttes arvesse vähemalt II lisa B-osas sisalduvat loendit.

2. Läviväärtused võib kehtestada riiklikul tasandil, rahvusvahelise valgapiirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva valgapiirkonna osa tasandil või põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma tasandil.

3. Liikmesriigid tagavad, et kahe või enama liikmesriigi poolt jagatavate põhjaveekogude ning põhjaveekogude puhul, mis ületab liikmesriigi piiri, kehtestatakse läviväärtused direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõike 4 alusel ja asjaomaste liikmesriikide vahelise kooskõlastuse tulemusel.

4. Juhul kui põhjaveekogu või põhjaveekogude rühm ulatub väljapoole ühenduse territooriumi, püüavad asjaomased liikmesriigid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõike 5 alusel kehtestada läviväärtused kooskõlas asjaomaste kolmandate riikidega.

5. Esmakordselt kehtestavad liikmesriigid lõike 1 punkti b alusel läviväärtused hiljemalt 22. detsembriks 2008.

Kõik läviväärtused avaldatakse vesikonna majandamise kavades, mis tuleb esitada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 alusel, sealhulgas kokkuvõtte II lisa C-osas ette nähtud teabest.

6. Seejärel muudavad liikmesriigid läviväärtuste loendit, kui saasteaineid, saasteaineterühmi või reostuse näitajaid puudutav uus teave viitab sellele, et inimeste tervise ja keskkonna kaitsmise huvides tuleks läviväärtus kehtestada veel mõne aine kohta või et kehtivat läviväärtust tuleks muuta või et eelnevalt loendist eemaldatud läviväärtus tuleks sinna taas lisada.

Läviväärtusi võib loendist eemaldada, kui asjaomast põhjaveekogu ei ohusta enam vastavad saasteained, saasteaineterühmad või reostuse näitajad.

Sellistest muudatustest läviväärtuste loendis antakse aru vesikonna majandamise kavade korrapärase läbivaatamise raames.

7. Komisjon avaldab aruande liikmesriikide poolt kooskõlas lõikega 5 esitatud teabe põhjal hiljemalt 22. detsembril 2009.

Artikkel 4

Põhjavee keemilise seisundi hindamise menetlus

1. Liikmesriigid kasutavad lõikes 2 kirjeldatud menetlust, et hinnata põhjaveekogu keemilist seisundit. Vajaduse korral võivad liikmesriigid selle menetluse läbiviimisel grupeerida põhjaveekogud kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ V lisaga.

2. Põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma peetakse heas keemilises seisundis olevaks, kui:

a) I lisas loetletud põhjavee kvaliteedi standardite väärtusi ning kooskõlas artikliga 3 ja II lisaga kehtestatud asjakohaseid läviväärtusi ei ole ületatud selle põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma üheski vaatluspunktis või

b) kui põhjavee kvaliteedi standardi väärtus või läviväärtus ületatakse ühes või enamas vaatluspunktis, kuid III lisa kohane asjakohane analüüs kinnitab, et

i) III lisa punktis 3 osutatud hindamise alusel ei peeta põhjavee kvaliteedi standardeid või läviväärtusi ületavaid saasteainete kontsentratsioone selliseks, mis kujutaks märkimisväärset keskkonnoahtu, võttes vajaduse korral arvesse reostatud põhjaveekogu ulatuse;

ii) direktiivi 2000/60/EÜ V lisa tabelis 2.3.2 sätestatud põhjavee hea keemilise seisundi muud tingimused on täidetud kooskõlas III lisa punktiga 4;

iii) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 7 lõikes 3 sätestatud nõuded on vajaduse korral täidetud kooskõlas III lisa punktiga 4;

iv) põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma mis tahes veekogu võime rahuldada inimeste/inimkasutuse vajadusi ei ole reostuse tagajärjel märkimisväärselt halvenenud.

3. Liikmesriigid avaldavad vesikonna majandamise kavade raames kokkuvõtte põhjavee keemilise seisundi hindamisest kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13.

Nimetatud kokkuvõte, mis on koostatud rahvusvahelise valgla-piirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva valgla-piirkonna osa tasandil, sisaldab ka selgitust selle kohta, kuidas lõpphin-nangus on põhjavee kvaliteedi standardite või läviväärtuste ületamine erinevates vaatluspunktidest arvesse võetud.

4. Kui põhjaveekogu liigitatakse vastavalt lõike 2 punktile b heas seisundis olevaks, võtavad liikmesriigid kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 11 meetmed, mida on vaja, et kaitsta veeökosüsteeme, maismaaökosüsteeme ning inimeste poolt põhjavee kasutamist, mille puhul sõltutakse sellest põhjavee-kogu osast, mida esindavad vaatluspunkt või vaatluspunktid, milles põhjavee kvaliteedi standardi väärtus või läviväärtus on ületatud.

3. Liikmesriigid määravad kindlaks kasvutendentsi langusele pöördumise punkti protsendina I lisa sätestatud põhjavee kvaliteedi standardite tasemest ning artikli 3 kohaselt kehtes-tatud läviväärtustest, arvestades kooskõlas IV lisa B-osa punk-tiga 1 kindlaks tehtud tendentsi ja sellega seotud keskkonna-riski.

4. Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13 esitatavate majandamiskavade raames teevad liikmesriigid kokkuvõtte järg-misest:

a) viisist, kuidas kasvutendentsi hindamine põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma erinevates vaatluspunktidest on aidanud kaasa nimetatud direktiivi V lisa punkti 2.5 kohaselt selle kindlakstegemisele, et nimetatud kogude puhul on tege-mist mis tahes saasteaine kontsentratsiooni olulise ja püsiva kasvutendentsiga või selle tendentsi langusega, ning

b) lõike 3 alusel kindlaks määratud punktide põhjustest.

5. Kui on vaja hinnata põhjaveekogudes esineva reostatud ala mõju, mis võib ohustada direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud eesmärkide täitmist ning eelkõige punktallikatest ja saastatud pinnasest alguse saanud reostuse mõju, viivad liikmes-riigid läbi tuvastatud saasteaineid puudutavaid täiendavaid kasvutendentsi hindamisi, et reostatud ala edasi ei leviks, ei kahjustaks põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma keemilist seisundit ega kujutaks endast ohtu inimese tervisele ja keskkon-nale. Nimetatud hindamiste tulemustest tehakse kokkuvõte kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13 esitatavate majan-damiskavade raames.

Artikkel 5

Oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlakstegemine ja kasvutendentsi langusele pöördumise punktid

1. Liikmesriigid teevad kindlaks olulised ja püsivad kasvuten-dentsid ohustatuks peetavates põhjaveekogudes või põhjaveeko-gude rühmades olevate saasteainete, saasteainerühmade või reostuse näitajate kontsentratsioonides ning määravad koos-kõlas IV lisaga kindlaks kasvutendentsi langusele pöördumise punkti.

2. Liikmesriigid pööravad põhjavee reostuse järkjärgulise vähendamise eesmärgil direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 11 osutatud meetmeprogrammi abil tagasi tendentsid, mis võivad märkimisväärselt kahjustada veeökosüsteemide või maismaaö-kosüsteemide kvaliteeti, inimeste tervist või veekeskkonna seaduslikul otstarbel tegelikku või võimalikku kasutamist.

Artikkel 6

Meetmed saasteainete põhjavette viimise ärahoidmiseks või piiramiseks

1. Saasteainete põhjavette viimise ärahoidmise või piiramise eesmärgil, mis on sätestatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti b alapunkti i põhjal, tagavad liikmesriigid, et nimetatud direktiivi artikli 11 alusel loodud meetmeprogramm sisaldaks:

a) kõiki vajalikke meetmeid, mille eesmärk on püüda ära hoida mis tahes ohtlike ainete põhjavette viimine. Selliste ainete tuvastamisel võtavad liikmesriigid eelkõige arvesse ohtlikke aineid, mis kuuluvad direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisa punk-tide 1–6 all osutatud saasteaineliikidesse või -rühmadesse, ning aineid, mis kuuluvad kõnealuse lisa punktide 7–9 all osutatud saasteaineliikidesse või -rühmadesse, kui neid peetakse ohtlikuks;

b) direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisas loetletud saasteainete osas, mida ei peeta ohtlikuks, ning kõigi teiste kõnealuses lisas nimetatud mitteohtlike saasteainete osas, mis liikmesriikide arvates kujutavad olemasolevat või võimalikku reostusohu, kõiki vajalikke meetmeid ainete põhjavette viimise piiramiseks, tagades et selline vette viimine ei kahjusta põhjavee head keemilist seisundit, ei põhjusta mis tahes saasteaine kontsentratsiooni olulisi ja jätkuvaid kasutudentse põhjavees ega põhjusta muul viisil põhjavee reostust. Selliste meetmete rakendamisel võetakse arvesse väljakujunenud häid tavaid, sealhulgas asjakohastes ühenduse õigusaktides sätestatud häid keskkonnatavaid ja parimaid olemasolevaid meetodeid.

Punktides a ja b nimetatud meetmete rakendamise eesmärgil võivad liikmesriigid esimeses etapis teha kindlaks asjaolud, mille puhul tuleb direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisas osutatud saasteaineid, eelkõige kõnealuse lisa punktis 7 nimetatud olulisi metalle ja nende ühendeid pidada ohtlikuks või mitteohtlikuks.

2. Kui tehniliselt on võimalik, siis võetakse arvesse hajureostusallikatest pärinevate saasteainete põhjavett mõjutav viimine põhjavette.

3. Ilma et see piiraks muudes ühenduse õigusaktides esitatud rangemaid nõudeid, võivad liikmesriigid lõikes 1 nõutud meetmete kohaldamisalast jätta välja nende saasteainete põhjavette viimise, mis on:

a) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti j alusel lubatud otseheite tagajärg;

b) pädevate asutuste arvates oma kvantiteedilt ja kontsentratsioonilt nii väikesed, et vastuvõtva põhjavee kvaliteedi halvenemise ohtu hetkel ega tulevikus ei ole;

c) õnnetuste või looduslike erandlike asjaolude tagajärg, mida ei olnud võimalik ette näha, vältida või leevendada;

d) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti f alusel lubatud põhjaveekogude kunstliku toitmise või suurendamise tagajärg või

e) pädevate asutuste arvates sellised, mida ei ole tehniliselt võimalik ära hoida või piirata, ilma et kasutataks:

i) meetmeid, mis suurendaksid ohte inimeste tervisele või keskkonna kvaliteedile tervikuna, või

ii) ebaproportsionaalselt kulukaid meetmeid, et eemaldada saasteainete kogused saastatud pinnasest või aluspinnasest või muidu kontrollida nende perkolatsiooni saastatud pinnasesse või aluspinnasesse;

f) muu hulgas üleujutuste ja põudade mõju leevendamise ning veemajanduse ja veeteede majandamise eesmärgil pinnavette sekkumise tagajärg, sealhulgas rahvusvahelisel tasemel. Selliseid toiminguid, sealhulgas näiteks setete kaevandamine, süvendamine, ümberpaigutamine ja uputamine pinnaveses, teostatakse kooskõlas liikmesriikide selles osas väljatöötatud üldiste siduvate eeskirjadega ning kui see on asjakohane, nende eeskirjade alusel välja antud lubadega, tingimusel et need ei ohusta asjakohaste veekogude jaoks kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti b alapunktiga ii seatud keskkonnanalaste eesmärkide saavutamist.

4. Liikmesriikide pädevad asutused peavad nimekirja lõikes 3 nimetatud eranditest, et teatada nendest komisjonile viimase nõudmisel.

Artikkel 7

Üleminekukord

Ajavahemikul alates ... (*) ja kuni 22. detsembrini 2013 võetakse igas uues direktiivi 80/68/EMÜ artiklite 4 ja 5 kohases loa andmise menetluses arvesse käesoleva direktiivi artiklites 3, 4 ja 5 ette nähtud nõudeid.

Artikkel 8

Tehnilised kohandused

II, III ja IV lisa võib direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 lõikes 2 sätestatud korras kohandada teaduse ja tehnika arengule, võttes arvesse nimetatud direktiivi artikli 13 lõikes 7 osutatud vesikonna majandamise kavade ülevaatamise ja ajakohastamise tähtaegu.

Artikkel 9

Rakendamine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... (*). Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

(*) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

*Artikkel 10***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 11***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

I LISA

PÕHJAVEE KVALITEEDI STANDARDID

1. Artikli 4 kohase põhjavee keemilise seisundi hindamisel on kvaliteedistandarditeks järgmised põhjavee kvaliteedi standardid, millele on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ V lisa tabelis 2.3.2 ja mis on kehtestatud vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 17.

Saasteaine	Kvaliteedinõuded	Selgitus
Nitraadid	50 mg/l	Direktiivi 91/676/EMÜ reguleerimisalasse kuuluvate tegevuste puhul peavad käesoleva väärtusega (50 mg/l) seoses nõutavad programmid ja meetmed olema kooskõlas kõnealuse direktiiviga. ⁽¹⁾
Pestitsiidide toimeained, sealhulgas nende asjakohased metaboliidid, lagunemis- ja reaktisoonisaadused ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (kokku) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Direktiivi 91/676/EMÜ reguleerimisalasse mittekuuluvatele tegevustele antud sätteid ei laiene.

⁽²⁾ "Pestitsiidid" tähendavad taimekaitsevahendeid ja biotsiide vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artiklis 2 ja direktiivi 98/8/EÜ artiklis 2 määratletule.

⁽³⁾ "Kokku" tähendab kõikide seire käigus tuvastatud ja kvantifitseeritud pestitsiidide koguste summat.

2. Käesoleva direktiivi kohaselt määratletud viisil pestitsiidide kvaliteedistandardite kohaldamise tulemused ei piira direktiiviga 91/414/EMÜ või direktiiviga 98/8/EÜ nõutud riski hindamise menetluste tulemusi.
3. Kui põhjaveekogu puhul leitakse, et põhjavee kvaliteedi standardid võivad põhjustada direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaste eesmärkide ebaõnnestumist seotud pinnavete osas või selliste kogude ökoloogilise või keemilise kvaliteedi märkimisväärtset halvenemist või märkimisväärtset kahju maismaaökosüsteemidele, mis sõltuvad otseselt põhjaveekogust, tuleb kehtestada palju rangemad läviväärtused vastavalt artiklile 3 ja II lisale. Seoses sellise läviväärtusega vajalikke programme ja meetmeid kohaldatakse samuti direktiivi 91/676/EMÜ reguleerimisalasse kuuluvate tegevuste suhtes.

II LISA

PÕHJAVEE SAASTEAINETE JA REOSTUSE NÄITAJATE LÄVIVÄÄRTUSED

A-OSA: SUUNISED LÄVIVÄÄRTUSTE KEHTESTAMISEKS LIIKMESRIIKIDES VASTAVALT ARTIKLILE 3

Liikmesriigid kehtestavad läviväärtused kõigile saasteainetele ja reostuse näitajatele, mis vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 5 esitatud tunnuste analüüsile näitavad ohu olemasolu, et põhjaveekogud või põhjaveekogude rühmad ei vasta põhjavee hea keemilise seisundi nõuetele.

Läviväärtused tuleb kehtestada selliselt, et kui seire tulemused tüüpilises vaatluspunktis peaksid lävesid ületama, osutab see ohule, et üks või mitu artikli 4 lõike 2 punkti b alapunktides ii, iii ja iv osutatud põhjavee hea keemilise seisundi tingimustest ei ole täidetud.

Liikmesriigid võtavad läviväärtuste kehtestamisel arvesse järgmisi suuniseid.

1. Läviväärtuste määramine peaks põhinema järgmisel:
 - a) põhjavee ning sellega seotud veeökosüsteemide ja sellest sõltuvate maismaaökosüsteemide vastastoime ulatus;
 - b) põhjavee praegustesse või tulevastesse õigustatud kasutustesse või funktsioonidesse sekkumine;
 - c) kõik saasteained, mis näitavad, et põhjaveekogud on ohustatud, võttes arvesse B-osas sätestatud miinimumloendit;
 - d) hüdrogeoloogilised tunnused, sealhulgas teave taustväärtuste ja vee tasakaalu kohta.
2. Läviväärtuste määramisel tuleks samuti võtta arvesse saasteainete päritolu, nende võimalikku esinemist looduses, nende toksikoloogiat ja levikualduvust, nende püsivust ja bioakumulatsiooni potentsiaali.
3. Läviväärtuste määramist tuleks toetada kogutud andmete kontrollmehhanismiga, mis põhineb andmete kvaliteedi hindamisel, analüütilistel kaalutlustel ja ainete taustanivool, mis võivad esineda nii looduslikult kui ka inimtegevuse tulemusel.

B-OSA: SAASTEAINETE MIINIMUMLOEND JA VASTAVAD REOSTUSE NÄITAJAD, MILLE SUHTES LIIKMESRIIGID PEAVAD KAALUMA LÄVIVÄÄRTUSTE KEHTESTAMIST VASTAVALT ARTIKLILE 3

1. Toimeained või ioonid, mis võivad esineda nii looduslikult kui ka inimtegevuse tulemusena

Arseen

Kaadmium

Plii

Elavhõbe

Ammoonium

Kloor

Sulfaat

2. Sünteetilised ained

Trikloroetüleen

Tetrakloroetüleen

3. Soolase või muu aine põhjavette sissetungi iseloomustavad parameetrid ⁽¹⁾

Elektrijuhtivus

⁽¹⁾ Inimtegevuse tagajärjel soolase vee põhjavette sissetungil võivad liikmesriigid otsustada kehtestada läviväärtused sulfaadile ja kloorile või elektrijuhtivusele.

C-OSA: LIIKMESRIIKIDE ESITATAV TEAVE SAASTEAINETE KOHTA, MILLELE ON KEHTESTATUD LÄVIVÄÄRTUSED

Liikmesriigid teevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 kohaselt esitatud vesikonna majandamise kavas kokkuvõtte sellest, kuidas on kinni peetud käesoleva lisa A-osas sätestatud korrast.

Eelkõige esitavad liikmesriigid, kui see on võimalik, järgmise:

- a) teave ohustatuks peetavate põhjaveekogude või põhjaveekogude rühmade arvu kohta ning saasteainete ja reostuse näitajate kohta, mis põhjustavad sellist klassifikatsiooni, sealhulgas täheldatud kontsentratsioonid/väärtused;
 - b) teave iga ohustatuks peetava põhjaveekogu kohta, eelkõige kogude suurus, põhjaveekogude ja nendega seotud pinnavee ja nendest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide vaheline suhe ning looduses esinevate ainete puhul nende looduslik taustanivoo põhjaveekogus;
 - c) läviväärtused, kui neid kohaldatakse riiklikul tasandil, valglapiirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva rahvusvahelise valglapiirkonna osa tasandil või põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma tasandil;
 - d) suhe läviväärtuste ja
 - i) looduslikult esinevate ainete puhul täheldatud taustanivoode vahel,
 - ii) keskkonna kvaliteedi alaste eesmärkide ja muude veekaitse standardite vahel, mis kehtivad riiklikul, ühenduse või rahvusvahelisel tasemel, ja
 - iii) mis tahes asjakohase teabe vahel, mis käsitleb saasteainete toksikoloogiat, ökotoksikoloogiat, püsivust, bioakumulatsiooni potentsiaali ja levikukalduvust.
-

III LISA

PÕHJAVEE KEEMILISE SEISUNDI HINDAMINE

1. Põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma keemilise seisundi hindamise menetlus viiakse läbi seoses kõikide ohustatuks peetavate põhjaveekogude või põhjaveekogude rühmadega ja seoses kõikide saasteainetega, mis põhjustavad põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma sellise liigituse.
2. Liikmesriigid peavad artikli 4 lõike 2 punktis b osutatud analüüsi läbiviimisel võtma arvesse:
 - a) teavet, mis on kogutud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 ja selle II lisa punktide 2.1, 2.2 ja 2.3 alusel läbiviidava analüüsi osana;
 - b) põhjavee seirevõrgust direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.4 kohaselt saadud tulemusi ning
 - c) mis tahes asjakohast teavet, mis sisaldab vaatluspunktis asjakohaste saasteainete kontsentratsiooni aastase aritmeetilise keskmise võrdlust põhjavee kvaliteedi standarditega, mis on kehtestatud I lisas, ja läviväärtustega, mis liikmesriigid on kehtestanud vastavalt artiklile 3 ja II lisale.
3. Analüüsimisel, kas artikli 4 lõike 2 punkti b alapunktides i ja iv osutatud põhjavee hea keemilise seisundi tingimused on täidetud, peavad liikmesriigid — kui see on asjakohane ja vajalik ning seiretulemuste asjakohase koondamise alusel, vajaduse korral koos kontsentratsiooni prognoosidega, mis põhinevad põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma teoreetilisel mudelil — prognoosima põhjaveekogu hulga, mille saasteaine kontsentratsiooni aastane aritmeetiline keskmine on kõrgem kui põhjavee kvaliteedi standard või läviväärtus.
4. Analüüsimisel, kas artikli 4 lõike 2 punkti b alapunktides ii ja iii osutatud põhjavee hea keemilise seisundi tingimused on täidetud, peavad liikmesriigid — kui see on asjakohane ja vajalik ning asjakohaste seiretulemuste ja põhjaveekogu asjakohase teoreetilise mudeli alusel — hindama järgmist:
 - a) põhjaveekogult sellega seotud pinnavette või sellest otseselt sõltuvatele maismaaökosüsteemidele üle kantavate või üle kanda võidavate saasteainete kogused ja kontsentratsioonid;
 - b) seotud pinnaveele ja otseselt sõltuvatele maismaaökosüsteemidele üle kantud saasteainete koguste ja kontsentratsioonide võimalik mõju;
 - c) soolase vee või muu aine põhjaveekogusse sissetungi ulatus ning
 - d) oht, et põhjaveekogus esinevad saasteained mõjutavad sellise vee kvaliteeti, mida võetakse või kavatsetakse põhjaveekogust inimtarbeks võtta.
5. Liikmesriigid esitavad põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma põhjavee keemilise seisundi kaartidel vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktidele 2.4.2 ja 2.5. Lisaks näitavad liikmesriigid, kui see on asjakohane ja võimalik, neil kaartidel ära kõikide vaatluspunktide asukohad, kus põhjavee kvaliteedi standardid ja/või läviväärtused on ületatud.

IV LISA

OLULISTE JA PÜSIVATE KASVUTENDENTSIDE KINDLAKSTEGEMINE JA LANGUSELE PÕÖRDUMINE

A-OSA: OLULISTE JA PÜSIVATE KASVUTENDENTSIDE KINDLAKSTEGEMINE

Liikmesriigid teevad kindlaks olulised ja püsivad kasvutendentsid kõikides ohustatuks peetavates põhjaveekogudes või põhjaveekogude rühmades vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ II lisale, võttes arvesse järgmisi nõudeid:

1. seireprogramm on vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktile 2.4 koostatud selliselt, et saab tuvastada vastavalt artiklile 3 kindlaks tehtud saasteainete kontsentratsioonide olulisi ja püsivaid kasvutendentsid;
2. oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlakstegemise kord põhineb järgmistel elementidel:
 - a) seire sagedused ja asukohad valitakse selliselt, et need on piisavad
 - i) pakkumaks vajalikku teavet selleks, et tagada selliste kasvutendentside eristamine looduslikest kõrvalekalletest piisava usaldusväärsuse ja täpsusega;
 - ii) võimaldamaks selliste kasvutendentside kindlakstegemist piisava aja jooksul, et lubada meetmete rakendamist, mille eesmärgiks on vältida või vähemalt võimaluste piires leevendada keskkonna suhtes olulisi negatiivseid muutusi põhjavee kvaliteedis. Kindlakstegemine viiakse esimest korda läbi aastaks 2009, võimaluse korral ja olemasolevat teavet arvesse võttes direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 13 sätestatud esimeses vesikonna majandamise kavas sisalduvaid kasvutendentside käsitleva aruande raames, ja pärast seda vähemalt iga kuue aasta järel;
 - iii) võtmaks arvesse põhjaveekogu muutlikke füüsilisi ja keemilisi omadusi, sealhulgas põhjavee liikumise tingimusi ja toitumismäära ning perkolaatsiooni aega läbi pinnase või aluspinnase;
 - b) kasutatakse seire ja analüüsi meetodeid, mis vastavad rahvusvahelise kvaliteedikontrolli põhimõtetele, sealhulgas vajaduse korral CENi või siseriiklike standardmeetodeid, et tagada samaväärse teadusliku kvaliteedi ja võrreldavusega andmete saamine;
 - c) hindamine põhineb statistilisel meetodil, nagu näiteks regressioonianalüüs, erinevates vaatluspunktidest kasvutendentsi analüüsimiseks aegris;
 - d) kasvutendentsi kindlakstegemise kõrvalekalde vältimiseks kehtestatakse kõik kvantifikatsioonipiirist madalamad mõõtmised aegris esineva kõrgeima kvantifikatsioonipiiri poolle väärtusetasemel, välja arvatud pestitsiidide koguväärtuse osas;
3. ainete kontsentratsioonide oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlakstegemisel, mis võivad esineda nii looduslikult kui ka inimtegevuse tulemusena, arvestatakse olemasolu korral andmetega, mis on kogutud enne seireprogrammi algust, et anda aru direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 13 sätestatud esimese vesikonna majandamise kava raames kasvutendentside kindlakstegemise kohta.

B-OSA: KASVUTENDENTSI LANGUSELE PÕÖRDUMISE PUNKTID

Artikli 5 kohaselt pööravad liikmesriigid langusele olulised ja püsivad kasvutendentsid, kui need tendentsid võivad kahjustada seotud veeökosüsteeme, nendest otseselt sõltuvaid maismaaökosüsteeme, inimeste tervist või veekeskkonna õigustatud otstarbel tegelikku või võimalikku kasutamist, võttes arvesse järgmisi nõudeid:

1. rakendusmeetmete oluliste ja püsivate kasvutendentside langusele pöördumise punkt on selline, kus saasteaine kontsentratsioon jõuab 75 % ni I lisas sätestatud põhjavee kvaliteedi standardite ja vastavalt artiklile 3 kehtestatud läviväärtuste parameetrite väärtusest, välja arvatud juhul, kui
 - a) nõutav on varasem kasvutendentsi langusele pöördumise punkt, et võimaldada tendentsi tagasipööramise meetmetega vältida kõige kulutasuvamalt, või vähemalt leevendada nii palju kui võimalik, keskkonna suhtes olulisi kahjulikke muutusi põhjavee kvaliteedis;
 - b) erinev langusele pöördumise punkt on õigustatud, kui avastamiskünnis ei luba tendentsi kehtestamist 75 %-le parameetrite väärtusest, või
 - c) tendentsi kasvu ja pöördumise määr on sellised, et tendentsi langusele pöördumise meetmete hilisem alguspunkt võimaldaks siiski selliste meetmetega vältida kõige kulutasuvamalt, või vähemalt leevendada nii palju kui võimalik, keskkonna suhtes olulisi kahjulikke muutusi põhjavee kvaliteedis;

Direktiivi 91/676/EMÜ reguleerimisalasse kuuluvate tegevuste puhul kehtestatakse olulise ja püsiva kasvutendentsi langusele pöördumise meetmete rakendamise alguspunkt kooskõlas käesoleva direktiiviga ja direktiiviga 2000/60/EÜ;

2. kui pöördumise punkt on kehtestatud põhjaveekogu suhtes, mida peetakse ohustatuks direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.4.4 kohaselt ja vastavalt käesoleva lisa B-osa punktile 1, ei saa seda muuta direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 alusel nõutava vesikonna majanduskava kuueaastase tsükli jooksul;
 3. tendentsi langusele pöördumist näidatakse, võttes arvesse asjakohaseid käesoleva lisa A-osa punktis 2 sisalduvaid seirega seotud sätteid.
-

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Komisjon võttis põhjavee kaitset reostuse eest käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepaneku vastu 28. oktoobril 2003.

Euroopa Parlament võttis oma arvamuse vastu esimesel lugemisel 28. aprillil 2005. ⁽¹⁾

Regioonide Komitee võttis oma arvamuse vastu 12. veebruaril 2004. ⁽²⁾

Euroopa majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu 31. märtsil 2004. ⁽³⁾

Nõukogu võttis oma ühise seisukoha vastu 23. jaanuaril 2006.

II. EESMÄRK

Põhjavesi on tähtis loodusvara, mis tagab nii inimeste joogivee kui ka põllumajandusele ja tööstusele vajaliku vee. Samuti on see otsustava tähtsusega vee- ja maismaaökosüsteemide säilitamisel, eelkõige põua perioodidel. Põhjavee kaitsmine reostuse eest on seetõttu väga tähtis ja sealjuures on eriti oluline ennetav tegevus, kuna põhjavee kvaliteedi taastamine on üldjuhul pikaajaline ja keeruline protsess, isegi siis kui reostusallikas on kõrvaldatud.

Põhjavee kaitset reostuse eest reguleerivad praegu direktiiv 80/68/EMÜ ⁽⁴⁾, mis tunnistatakse kehtetuks 2013. aastal, ja direktiiv 2000/60/EÜ — veepoliitika raamdirektiiv ⁽⁵⁾.

Käesoleva ettepanekuga püütakse täita veepoliitika raamdirektiivi artiklis 17 sätestatud üldist nõuet, mille kohaselt Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad komisjoni ettepanekul vastu erimeetmeid põhjavee reostuse ärahoidmiseks ja piiramiseks, et tagada raamdirektiivi põhjaveega seotud keskkonnanalaste eesmärkide saavutamine.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

Üldmärksused

Ühine seisukoht sisaldab kas sõna-sõnalt, osaliselt või sisuliselt mitmeid Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekuid. Need muudavad direktiivi ettepaneku teksti paremaks või selgemaks.

Teisi muudatusettepanekuid ühine seisukoht siiski ei kajasta, sest nõukogu leidis, et need olid tarbetud ja/või vastuvõetamatud, või mitmel juhul seetõttu, et komisjoni algse ettepaneku sätted olid kas välja jäetud või neid oli põhjalikult muudetud. See kehtib eriti lisade puhul, mida nõukogu püüdis tõhusa rakendamise tagamiseks võimalikult lihtsaks ja selgeks muuta.

Mitmeid muudatusettepanekuid ei võetud ühises seisukohas arvesse, kuna nõukogu arvates ei olnud need kooskõlas ühenduse õigusaktide koostamise juhistega, sest need kordasid või tõlgendasid direktiivi nr 2000/60/EÜ (veepoliitika raamdirektiiv) või olid sellega vastuolus.

Mitu muudatusettepanekut lükati tagasi põhjendusega, et nendega püüti lisada sätteid, mis jäävad välja poole ettepaneku kohaldamisala, nagu see on määratletud veepoliitika raamdirektiivis, või sisalduvad muudes kehtivates õigusaktides.

Ühine seisukoht sisaldab ka selliseid muudatusi, mida Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel vastu võetud arvamus ette ei näe. Eelkõige püüdis nõukogu muuta kavandatava õigusakti struktuuri võimalikult ratsionaalseks, et aidata pädevatel asutustel ja kodanikel liikmesriikidele kehtestatud nõuetest aru saada. Lisaks viidi sisse ka mitmeid redaktsioonilisi muudatusi, et muuta teksti selgemaks või tagada direktiivi üldine sidusus.

⁽¹⁾ ELT C 45 E, 23.2.2006, lk 71.

⁽²⁾ ELT C 109, 30.4.2004, lk 29.

⁽³⁾ ELT C 112, 30.4.2004, lk 40.

⁽⁴⁾ EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43.

⁽⁵⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

Konkreetsed märkused

Nõukogu leppis eelkõige kokku järgmises.

- Muudatusettepanekust 1 ja muudatusettepaneku 2 esimesest osast ei selgu, mille poolest erinevad teineteisest “reostus” ja “halvenemine”. Artiklile 1 lisati kooskõlas veepoliitika raamdirektiiviga viide vajadusele hoida ära põhjaveekogude seisundi halvenemine.
- Muudatusettepaneku 3 kohaselt kohaldataks kõigile põhjaveekogudele joogivee võtmiseks kasutatavatele veekogudele kohaldatavaid standardeid, mis ei oleks reaalselt võimalik. Sama kehtib muudatusettepaneku 62 esimese osa (selle teise osa kiitis nõukogu heaks), muudatusettepaneku 65 punkti 2 alapunkti b ja muudatusettepaneku 68 kohta.
- Muudatusettepanekutes 95 ja 100 sätestatud eesmärgid saab kõige paremini täita ühenduse teadusuuringute raamprogrammide kaudu.
- Muudatusettepanek 4 ei olnud kooskõlas veepoliitika raamdirektiiviga, milles eristatakse selgelt põhjavee ja pinnavee kaitsetasemeid.
- Muudatusettepanekud 7, 10 ja 80 ning samuti muudatusettepaneku 15 punkt aa käsitlevad põhjavee kogust. See jääb väljapoole käesoleva tütaraktiivi reguleerimisala, mis hõlmab eranditult kvaliteeti, nagu see on määratletud veepoliitika raamdirektiivi artiklis 17.
- Teistele poliitikavaldkondadele viitavad muudatusettepanekud 8 ja 9 ei olnud kooskõlas ühenduse õigusaktide koostamise juhistega, nii nagu ka muudatusettepanek 13, mida peeti pigem veepoliitika raamdirektiivi tõlgendavaks kui põhjavee direktiivi vajalikkust õigustavaks.
- Muudatusettepanek 11 ei olnud vajalik, kuna ühise seisukoha artikliga 6 kehtestati kord, mis on võrdväärne direktiiviga 80/68/EMÜ ette nähtud korraga.
- Muudatusettepanek 16 kordas veepoliitika raamdirektiivi artikli 5 sätteid, millega kehtestatakse selgelt kirjeldamisega seonduvad kohustused.
- Muudatusettepanekut 17 ei kiidetud heaks, sest nõukogu oli arvamisel, et kavandatava direktiivi oluliseks osaks on ühenduse tasandil kindlaks määratud kvaliteedistandardite ning liikmesriikide poolt riigi hüdroteoloogilistest tingimustest lähtuvalt määratletavate piirväärtuste selge eristamine nii mõisteliselt kui terminoloogiliselt. Selle lähenemisviisi leebem kohaldamine või sellest loobumine teeks direktiivi rakendamise keerulisemaks ja vähem tulemuslikuks. Sama kehtib kogu teksti osas, muudatusettepanekutele 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 ja 90 tervikuna või nende osadele.
- Muudatusettepanek 18 kiideti põhimõtteliselt heaks, kuid selle sõnastust muudeti selgemaks endast võimalikke keskkonnanariske kujutavate tendentside mõiste osas.
- Muudatusettepanekud 19 ja 20 kiideti osaliselt heaks, kuid nende sõnastus ei olnud kooskõlas veepoliitika raamdirektiiviga. Mõlemast ettepanekust võetud osad liideti artikli 2 lõikes 4.
- Muudatusettepanekus 21 muudeti veepoliitika raamdirektiivis juba sisalduva mõiste määratlust ning see oleks võinud segadust tekitada. Veepoliitika raamdirektiiv nõuab “põhjaveekogude seisundi halvenemise”, mitte kvaliteedi halvenemise ärahoidmist.
- Muudatusettepanekud 22 ja 24 ning samuti muudatusettepaneku 38 esimene osa viitasid mõistetele, mida sellisel kujul ühises seisukohas ei kasutata, ning see oleks tekitanud tõsiselt praktilisi probleeme. Loodusliku sisalduse küsimust (millele on viidatud ka muudatusettepanekus 91) käsitletakse aga põhjenduses 7.
- Muudatusettepanekutes 23, 49 ja 93 võeti kasutusele uus, keerukas ja mittevajalik mõiste, mille kasutamine oleks võinud põhjustada laialdast väärtõlgendamist. Minevikus aset leidnud saastumist on piisavalt käsitletud ühise seisukoha üldisemates sätetes ja veepoliitika raamdirektiivis.
- Muudatusettepanek 56 ei olnud direktiivi ettepaneku reguleerimisala arvestades asjakohane.
- Muudatusettepanek 27 ei olnud kooskõlas nõukogu seisukohaga, et kvaliteedistandardid ja piirväärtused peaks vastama põhjaveekogusid ähvardavale ohule.

- Muudatusettepanekud 57 ja 59 ei olnud vajalikud, kuna ühises seisukohas käsitletakse hea ja halva keemilise seisundi tähendust.
- Muudatusettepanek 37 ei olnud veepoliitika raamdirektiivis sisalduvate mõistete “saasteaine” ja “reostus” määratluste seisukohast vajalik.
- Muudatusettepanekut 40 ei kiidetud heaks, sest meetmeteprogrammi rakendamise eest vastutavad liikmesriigid.
- Muudatusettepanekutes 41 ja 58 käsitletud küsimusi hõlmavad vastavalt ühise seisukoha IV ja III lisa.
- Muudatusettepanekut 46 ei kiidetud heaks, sest selles oli kasutatud direktiivist 80/68/EMÜ pärinevaid sätteid väga erinevas kontekstis, mistõttu see lahendus ei oleks toiminud.
- Muudatusettepanekud 51, 52 ja 54 kordasid veepoliitika raamdirektiivi sätteid. Seoses muudatusettepanekuga 50 kasutas nõukogu artikli 6 lõikes 4 direktiivi 80/68/EMÜ (artikli 15) sõnastust, pidades silmas vajadust vähendada bürokraatiat nii palju kui võimalik.
- Muudatusettepanekuga 55 jäeti III lisa põhjendamatult välja lisade hulga, millele võib teha tehnilisi kohandusi.
- Muudatusettepanekuga 60 ette nähtud väljajätmise tulemusel oleks käesolev põhjavee direktiiv läinud vastuollu direktiiviga 91/676/EMÜ. Ühises seisukohas selgitatakse nende kahe direktiivi vahelist seost.
- Muudatusettepanek 64 ei olnud antud kujul enam asjakohane, kuna ühises seisukohas käsitletakse standardile vastamist erinevalt; eesmärgiks on vältida olukorda, kus standardile mittevastamine ühes vaatluspunktis tähendaks, et standardile ei vasta terve põhjaveekogu või põhjaveekogude rühm (vrd artikkel 4 ja III lisa).
- Muudatusettepanekud 73, 76, 77, 78 ja 79 (esimene osa), 83, 84 ja 85 ei olnud enam asjakohased. Eelkõige oli nõukogu arvamusele, et algses ettepanekus sisalduvat kindlaksmääratud aegriididel põhinevat lähenemist ei olnud ELis esinevaid erinevaid hüdrogeoloogilisi tingimusi arvestades võimalik kohaldada ning et ühtsed kriteeriumid tuleks määratleda üksnes tendentside määramise ja kasvutendentsi langusele pöördumise punktide osas (IV lisa). Muudatusettepaneku 79 teise osa (sarnane muudatusettepanekuga 89) tähendusega arvestati IV lisa punktis 1.3.
- Muudatusettepanek 81 oli segadust tekitav ja vastuolus veepoliitika raamdirektiiviga. Ühise seisukoha artikli 5 lõikes 2 selgitatakse, mida tuleb kaitsta.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu on arvamusele, et ühine seisukoht kujutab endast tasakaalustatud meetmete kogumit, mis aitaks kaasa EÜ asutamislepingu artikli 174 lõikes 1 sätestatud ühenduse keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele ja edendaks põhjavee kaitset reostuse eest, tagades samal ajal direktiivi 2000/60/EÜ põhjaveega seonduvate nõuete täitmise ja võimaldades liikmesriikidel direktiivi tõhusalt rakendada, arvestades nõuetekohaselt liikmesriigi konkreetsete hüdrogeoloogiliste tingimustega.

Nõukogu ootab konstruktiivset arutelu Euroopa Parlamendiga, pidades silmas direktiivi peatset vastuvõtmist.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 5/2006,**23. jaanuar 2006,****eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2006/.../EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE)**

(2006/C 126 E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades, et:

- (1) Ühenduse eri piirkondade mitmekesisust arvesse võttes, peab ühenduse keskkonnapoliitika eesmärgiks olema kaitstuse kõrge tase. Peale selle on teavet, sealhulgas ruumiandmeid vaja selleks, et kavandada ja rakendada kõnealust poliitikat ja muid ühenduse poliitikasuundi, millesse kooskõlas asutamislepingu artikliga 6 tuleb integreerida keskkonnakaitse nõuded. Selle tagamiseks on vaja kehtestada meede teabe pakkujate ja kasutajate tegevuse koordineerimiseks, et oleks võimalik kombineerida eri sektoritest pärit teadmisi ja andmeid.
- (2) Kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis, mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnavalas tegevusprogramm, ⁽³⁾ nõutakse, et ühenduse keskkonnavalaste otsuste tegemisel pööratakse tähtsust nende otsuste kompleksusele, võttes arvesse piirkondlikke ja kohalikke erinevusi. Kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis sätestatud eesmärkide saavutamiseks vajalike ruumiandmete kättesaadavuse, kvaliteedi, korralduse, ligipääsetavuse ning jagamise osas on hulk probleeme.
- (3) Ruumiandmete kättesaadavuse, kvaliteedi, korralduse, ligipääsetavuse ja jagamise probleemid on ühised paljudes poliitika- ja teabevaldkondades ning annavad end tunda avaliku võimu kandja erinevatel tasanditel. Nende probleemide lahendamiseks on tarvis meetmeid,

mis käsitlevad riskasutatavate ruumiandmete vahetust, jagamist, kättesaadavust ja kasutamist ning avaliku võimu kandja erinevate tasandite ja erinevate sektorite ruumiandmete teenuseid. Seetõttu tuleks rajada ruumiandmete-alane ühenduse infrastruktuur.

- (4) Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) peaks aitama kujundada poliitikat seoses strateegiate ja tegevustega, millel võib olla keskkonnale otsene või kaudne mõju.

- (5) INSPIRE peaks rajanema liikmesriikides loodud ja ühiste rakenduseeskirjadega vastavusse viidud ruumiandmete infrastruktuuridel, mida on täiendatud ühenduse tasandil võetud meetmetega. Nende meetmetega tuleks tagada, et liikmesriikide loodud ruumiandmete infrastruktuurid on ühitavad ja kasutatavad ühendusesiseselt ning ka piiriülevalt.

- (6) Liikmesriikides asuvad ruumiandmete infrastruktuurid tuleks kavandada nii, et oleks tagatud ruumiandmete talletamine, kättesaadavus ja säilitamine kõige sobivamal tasemel; et oleks võimalik ühitatult kombineerida kogu ühenduse eri allikatest pärit ruumiandmeid ja jagada neid andmeid mitme kasutaja ja rakenduse vahel; et ühel avaliku võimu kandja tasandil kogutud ruumiandmeid oleks võimalik jagada teiste avaliku võimu kandjatega, niivõrd kui käesolev direktiiv kohustab nimetatud avaliku võimu kandjaid jagama ruumiandmeid; et ruumiandmete kättesaadavuse tingimused ei piiraks põhjendamatult nende laialdast kasutamist; et oleks kerge leida olemasolevaid ruumiandmeid, hinnata nende sobivust konkreetseks otstarbeks ja teada saada nende kasutamise suhtes kohaldatavaid tingimusi.

- (7) Käesoleva direktiiviga hõlmatud ruumiandmed kattuvad teataval määral andmetega, mida on käsitletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivis 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta. ⁽⁴⁾ Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata direktiivi 2003/4/EÜ kohaldamist.

⁽¹⁾ ELT C 221, 8.9.2005, lk 33.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 7. juuni 2005. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 23. jaanuari 2006. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).⁽³⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.⁽⁴⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

- (8) Käesolevas direktiivis sätestatu ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/98/EÜ avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta⁽¹⁾ kohaldamist, mille eesmärgid täiendavad käesoleva direktiivi eesmäärke.
- (9) INSPIRE rajamine annab arvestatava lisaväärtuse teistele ühenduse algatustele, näiteks nõukogu 21. mai 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 876/2002, millega luuakse ühisettevõtte Galileo,⁽²⁾ ja komisjoni teatisele Euroopa Parlamendile ja nõukogule "Ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire (GMES): GMESi suutlikkuse loomine 2008. aastaks (tegevuskava 2004–2008)", kuid saab samal ajal neist ka kasu. Liikmesriigid peaksid kaaluma Galileo ja GMESi andmete ja teenuste kasutamist kohe, kui need muutuvad kättesaadavaks, eelkõige Galileo aja- ja ruumiteenuste puhul.
- (10) Siseriiklikul ja ühenduse tasandil tehakse mitmeid algatusi, et koguda, ühtlustada ja korraldada ruumiandmete levitamist ja kasutamist. Selliseid algatusi võib luua ühenduse õigusaktidega (näiteks komisjoni 17. juuli 2000. aasta otsus 2000/479/EÜ Euroopa saasteainete heitkoguste registri (EPER) rakendamise kohta saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitleva nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (*Integrated Pollution and Prevention Control*, IPPC) artikli 15 kohaselt⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2152/2003 metsade ja keskkonna vastastikuse mõju seire kohta ühenduses (Forest Focus)),⁽⁴⁾ ühenduse rahastatavate programmide raames (näiteks CORINE maapinnakate, Euroopa transpordipoliitika teabesüsteem) või riiklikul ja piirkondlikul tasandil võetud algatustest lähtudes. Käesoleva direktiiviga mitte üksnes ei täiendata selliseid algatusi raamistikuga, mis võimaldab nende riskasutust, vaid see toetub ka olemasolevatele kogemustele ja algatustele, et mitte korrata juba tehtud tööd.
- (11) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada ruumiandmete suhtes, mis on avaliku võimu kandjate valduses või mida hallatakse nende nimel, ning ruumiandmete kasutamise suhtes avaliku võimu kandjate poolt nende avalik-õiguslike ülesannete täitmisel. Kui teatavad tingimused on täidetud, tuleks seda kohaldada ka ruumiandmete suhtes, mis on muude füüsiliste või juriidiliste isikute kui avaliku võimu kandjate valduses, juhul kui kõnealused füüsilised või juriidilised isikud seda nõuavad.
- (12) Käesoleva direktiiviga ei tohiks sätestada nõudeid uute andmete kogumiseks või selliste andmete edastamiseks komisjonile, kuna neid küsimusi reguleerivad muud keskkonnaga seotud õigusaktid.
- (13) Siseriiklike infrastruktuuride rakendamine peaks olema järkjärguline ning vastavalt sellele tuleks käesoleva direktiiviga hõlmatud ruumiandmetele anda tähtsuse järgi kategooriad. Rakendamisel tuleks arvestada, mil määral ruumiandmeid vajatakse mitmesuguste poliitikavaldkondade arvukates rakendustes, kui tähtsad on ühtlustatud ruumiandmeid vajavate ühenduse poliitikavaldkondade raames ette nähtud meetmed ning millised on liikmesriikide juba saavutatud edusammud ühtlustamise alal.
- (14) Olemasolevate andmete täielikku ärakasutamist takistab peamiselt aja ja ressursside kulu olemasolevate ruumiandmete otsimisel või selle väljaselgitamisel, kas neid on võimalik konkreetsel eesmärgil kasutada. Liikmesriigid peaksid seetõttu metaandmete kujul koostama olemasolevate ruumiandmete kogumite ja teenuste kirjeldused.
- (15) Kuna ruumiandmete korralduse ja ligipääsu formaatide ja struktuuride paljusus ühenduses raskendab keskkonda otseselt või kaudselt mõjutavate ühenduse õigusaktide sõnastamist, rakendamist, järelevalvet ja hindamist, tuleks ette näha rakendusmeetmed, mis hõlbustaksid ühenduse eri allikatest pärit ruumiandmete kasutamist. Need meetmed tuleks kavandada nii, et ruumiandmete kogumid oleksid riskasutatavad, ja liikmesriigid peaksid tagama, et riskasutatavuse saavutamiseks vajalikud andmed ja teave on kõnealusel eesmärgil kasutamispil-ranguteta kättesaadavad.
- (16) Ruumiandmete jagamiseks ühenduse avaliku võimu kandja erinevate tasandite vahel on vajalikud võrguteenused. Need võrguteenused peaksid võimaldama ruumiandmeid leida, teisendada, vaadata ja alla laadida ning kasutada ruumiandmete ja e-kaubanduse teenuseid. Et tagada liikmesriikide rajatud infrastruktuuride riskasutatavus, peaksid võrguteenused toimima kooskõlas ühiselt kokku lepitud spetsifikatsioonidega ning vastama minimaalsetele toimivuskriteeriumidele. Võrguteenused peaks hõlmama ka tehnilist lahendust, mis võimaldaks avaliku võimu kandjatel teha oma ruumiandmete kogumid ja teenused kättesaadavaks.

⁽¹⁾ ELT L 345, 31.12.2003, lk 90.

⁽²⁾ EÜT L 138, 28.5.2002, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 192, 28.7.2000, lk 36.

⁽⁴⁾ ELT L 324, 11.12.2003, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 788/2004 (ELT L 138, 30.4.2004, lk 17).

- (17) Teatavad otseselt või kaudselt keskkonda mõjutavatesse ühenduse poliitikavaldkondadesse kuuluvad ruumiandmete kogumid ja teenused on kolmandate isikute valduses ja hallata. Liikmesriigid peaksid seetõttu andma kolmandatele isikutele võimaluse siseriiklike infrastruktuuride loomisele kaasa aidata, kui see ei häiri neisse infrastruktuuridesse kuuluvate ruumiandmete ja ruumiandmete teenuste ühtsust ja kasutamise lihtsust.
- (18) Liikmesriikide kogemused on näidanud, et ruumiandmete infrastruktuuri edukaks rakendamiseks on oluline minimaalse hulga tasuta teenuste kättesaadavus üldsusele. Liikmesriigid peaksid seetõttu tegema vähemalt ruumiandmete otsimise teenused tasuta kättesaadavaks.
- (19) Et toetada siseriiklike infrastruktuuride INSPIREsse integreerimist, peaksid liikmesriigid võimaldama juurdepääsu oma infrastruktuuridele ühenduse geoinfoportaali kaudu, mida haldab komisjon, samuti juurdepääsupunktide kaudu, mida nad ise otsustavad rajada.
- (20) Avaliku võimu kandja erinevatelt tasanditelt pärit teabe kättesaadavaks tegemiseks peaksid liikmesriigid kaotama kõnealuse teemaga seotud praktilised takistused, millega avaliku võimu kandjad puutuvad kokku riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil, täites oma avalik-õiguslike ülesandeid, mis otseselt või kaudselt võivad mõjutada keskkonda. Need takistused tuleks kõrvaldada sel määral, et osutuks võimalikuks teabe kasutamine avalik-õigusliku ülesande täitmiseks.
- (21) Avaliku võimu kandjatel peab avalik-õiguslike ülesannete täitmisel olema hõlbus juurdepääs asjakohastele ruumiandmete kogumitele ja teenustele. Selline juurdepääs võib olla takistatud, kui see sõltub avaliku võimu kandjate vahelistest üksikutest sel puhul peetavatest läbiraakimistest iga kord, kui juurdepääsu on vaja. Liikmesriigid peaksid võtma vajalikke meetmeid, et vältida selliseid praktilisi takistusi andmete jagamisele, kasutades näiteks avaliku võimu kandjate vahel eelnevalt sõlmitud kokkuleppeid.
- (22) Mehhanismid, mis on ette nähtud ruumiandmete kogumite ja teenuste jagamiseks valitsus- ja muude riiklike haldusorganite ning siseriikliku õiguse alusel avaliku halduse ülesandeid täitvate füüsiliste või juriidiliste isikute vahel, võivad hõlmata õigus- või haldusnorme, litsentsisüsteemi või rahastamiskorda, näiteks et kaitsta nende avaliku võimu kandjate rahanduslikku elujõulisust, kellel on kohustus teenida tulu või kelle andmeid liikmesriik subsideerib ainult osaliselt, nii et nad peavad subsideerimata kulude katmiseks maksustama andmete kasutamise, või näiteks et tagada nimetatud andmete hooldus ning ajakohastamine.
- (23) Ruumiandmete kogumeid omavatele ja ruumiandmeteenuseid osutavatele avaliku võimu kandjatele tuleks liikmesriikide poolt ülevõetavate õigusaktidega kehtestatavate meetmetega ette näha võimalus anda nende andmekogumite ja teenuste kasutamiseks litsents või nõuda nende kasutamise eest tasu neid ruumiandmete kogumeid või teenuseid kasutavalt teistelt avaliku võimu kandjalt.
- (24) Artikli 13 lõike 1 punkti f ja artikli 17 lõiget 1 tuleks rakendada ja kohaldada täielikus kooskõlas isikuandmete kaitse põhimõtetega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivile 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta. ⁽¹⁾
- (25) Raamistik ruumiandmete jagamiseks ei tohiks vahet teha nende samas liikmesriigis asuvate avaliku võimu kandjate vahel, kellel on kohustus vastavalt käesolevale direktiivile andmeid jagada, samuti teistes liikmesriikides asuvate avaliku võimu kandjate ja ühenduse institutsioonide vahel. Kuna ühenduse institutsioonidel ja asutustel on sageli vajadus integreerida ja hinnata kõigist liikmesriikidest pärinevaid ruumiandmeid, peaks neil olema võimalus ruumiandmete-alastele teenustele ligi pääseda ja neid kasutada ühtlustatud tingimustel.
- (26) Pidades silmas kolmandate isikute poolt osutatavate lisaväärtusteenuste arendamist nii avaliku võimu kandjate kui üldsuse huvides, on vaja haldus- või riigipiiriüleste andmete kättesaadavust lihtsustada.
- (27) Ruumiandmete-alaste infrastruktuuride tõhus rakendamine nõuab koordineerimist kõigi nende vahel, kes on selliste infrastruktuuride rajamisest huvitatud, olgu nendeks siis kas teabe esitajad või kasutajad. Seetõttu tuleks nii liikmesriikides kui ka ühenduse tasandil luua asjakohased koordineerimissüsteemid.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

(28) Tehnika taseme ja tegelike kogemuste ärakasutamiseks teabe infrastruktuuride osas on asjakohane, et käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikke meetmeid toetaksid rahvusvahelised standardid ning standardid, mille on vastu võtnud Euroopa standardiasutused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivis 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord ning infoühiskonna teenuste eeskirjad) ⁽¹⁾ sätestatud menetlusele.

direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

(29) Kuna nõukogu 7. mai 1990. aasta määrusega (EMÜ) nr 1210/90 Euroopa Keskkonnaagentuuri ning Euroopa keskkonnateabe ja -vaatlusõrgu rajamise kohta ⁽²⁾ asutatud Euroopa Keskkonnaagentuuri ülesandeks on anda ühendusele objektiivset, usaldatavat ja võrreldavat keskkonnaval teavet ühenduse tasemel ja tema eesmärk on muu hulgas parandada poliitikaga seotud teabe vahetust liikmesriikide ja ühenduse institutsioonide vahel, peaks agentuur aktiivselt kaasa aitama käesoleva direktiivi rakendamisele.

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on kehtestada Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuuri (edaspidi "INSPIRE") rajamise üldeeskirjad ühenduse keskkonnapoliitika ja selliste poliitikate või tegevuste rakendamiseks, millel võib olla mõju keskkonnale.

(30) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe ⁽³⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need tabelid avalikustama.

2. INSPIRE põhineb liikmesriikide rajatud ja hallataval ruumiandmete infrastruktuuridel.

Artikkel 2

(31) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽⁴⁾

Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira direktiivide 2003/4/EÜ ja 2003/98/EÜ kohaldamist.

Artikkel 3

(32) Käesoleva direktiivi rakendamist käsitlevate otsuste ja INSPIRE edasise arendamise ettevalmistamine nõuab pidevat järelevalvet direktiivi rakendamise üle ning korrapärast aruandlust.

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(33) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt INSPIRE rajamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada riigiüleste aspektide ning üldise vajaduse tõttu koordineerida ühenduses ruumiandmetele juurdepääsu, nende vahetamise ja jagamise tingimusi, ning seetõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev

1) *ruumiandmete infrastruktuur* — metaandmed, ruumiandmekogumid ja ruumiandmeteenused; võrguteenused ja -tehnoloogiad; jagamise, juurdepääsu ja kasutamise kokkulepped; koordineerimise- ja järelevalvemehhanismid, -protsessid ja -menetlused, mis on rajatud, mida hallatakse või mis on tehtud kättesaadavaks käesoleva direktiivi kohaselt;

2) *ruumiandmed* — andmed, mis otseselt või kaudselt osutavad konkreetsele asukohale või geograafilisele alale;

3) *ruumiandmekogum* — ruumiandmete selgelt piiritletav kogum;

4) *ruumiandmeteenused* — toimingud, mida võib arvutirakenduste abil ruumiandmekogumitesse kuuluvate ruumiandmetega või nendega seotud metaandmetega teha;

5) *ruumiobjekt* — konkreetse asukoha või geograafilise alaga seotud reaalse maailma abstraktne kujutis;

⁽¹⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

⁽²⁾ EÜT L 120, 11.5.1990, lk 1. Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1641/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 1).

⁽³⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- 6) *metaandmed* — teave, mis kirjeldab ruumiandmekogumeid ja ruumiandmeteenuseid ning võimaldab neid leida, vaadelda ja kasutada;
- 7) *ristkasutatavus* — ruumiandmekogumite ühendamise ja teenuste koostoimimise võimalikkus ilma korduva manuaalse sekkumiseta selliselt, et tulemus on ühtne ning andmekogumite ja -teenuste lisaväärtust suurendatakse;
- 8) *INSPIRE geoinfoportaali* — veebisait või muu samaväärne meedium, mis võimaldab juurdepääsu artikli 11 lõikes 1 osutatud teenustele;
- 9) avaliku võimu kandja —
- a) valitsus- või muu avaliku halduse organ, sealhulgas avalik-õiguslikud nõuandeorganid riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil;
- b) füüsiline või juriidiline isik, kes täidab siseriikliku õiguse alusel avaliku halduse ülesandeid, täites sealhulgas konkreetseid ülesandeid, teostades tegevusi või osutades teenuseid, mis on seotud keskkonnaga, ning
- c) füüsiline või juriidiline isik, kellel on keskkonnaga seotud avalik-õiguslikud kohustused või ülesanded või kes osutab avalikke teenuseid ning allub punktides a või b nimetatud isiku või organi kontrollile;
- liikmesriigid võivad sätestada, et kui nende asutused või organid tegutsevad õigusemõistjana või seadusandjana, siis neid ei käsitleta avaliku võimu kandjatena käesoleva direktiivi tähenduses;
- 10) *kolmas isik* — füüsiline või juriidiline isik, kes pole avaliku võimu kandja.
- d) nad on seotud ühe või mitme I, II või III lisas loetletud valdkonnaga.
2. Kui mitu samade ruumiandmekogumite identset koopiat on erinevate avaliku võimu kandjate või nende nimel tegutsevate isikute valduses, kohaldatakse käesolevat direktiivi üksnes algupärase variandi suhtes, millest erinevad koopiad on tehtud.
3. Käesoleva direktiiviga hõlmatakse samuti need ruumiandmeteenused, mis on seotud lõikes 1 osutatud ruumiandmekogumites sisalduvate andmetega.
4. Käesoleva direktiiviga ei nõuta uute ruumiandmete kogumist.
5. Lõike 1 punktis c sätestatud tingimusele vastavate ruumiandmekogumite puhul, mille intellektuaalse omandi õigused kuuluvad kolmandale isikule, võib avaliku võimu kandja vastavalt käesolevale direktiivile võtta meetmeid üksnes selle kolmanda isiku nõusolekul.
6. Erandina lõikest 1 hõlmab käesolev direktiiv ruumiandmekogumeid, mis on liikmesriigi valitsussektori madalaima taseme avaliku võimu kandja valduses või mida vallatakse tema nimel, ainult siis, kui liikmesriigis on kehtestatud nende kogumite kogumist ja levitamist nõudvad õigusnormid.
7. Artikli 22 lõikes 2 osutatud korra kohaselt võib muuta või laiendada I, II ja III lisas nimetatud andmevaldkondade tehnilist kirjeldust, et võtta arvesse muutuvaid vajadusi selliste ruumiandmete järele, mis toetavad keskkonda mõjutavaid ühenduse poliitikavaldkondi.

Artikkel 4

II PEATÜKK

METAANDMED

Artikkel 5

1. Käesolev direktiiv hõlmab ruumiandmekogumeid, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- a) nad on seotud liikmesriigi jurisdiktsiooni all oleva alaga;
- b) nad on elektroonilisel kujul;
- c) nad on järgmiste isikute või nende nimel tegutsevate isikute valduses:
- i) avaliku võimu kandja, kes on andmed loonud või need oma valdusesse saanud, või avaliku võimu kandja, kes andmeid haldab või ajakohastab ning kelle avalik-õiguslike ülesannete hulka see kuulub;
- ii) kolmas isik, kellele on vastavalt artiklile 12 võrk kättesaadavaks tehtud;

1. Liikmesriigid tagavad, et ruumiandmekogumite ja -teenuste jaoks luuakse I, II ja III lisas loetletud valdkondadele vastavad metaandmed ning et neid ajakohastatakse.

2. Metaandmed sisaldavad teavet järgmise kohta:

- a) ruumiandmekogumite vastavus artikli 7 lõikega 1 ette nähtud rakenduseeskirjadele;
- b) ruumiandmekogumitele ja -teenustele juurdepääsule ja nende kasutamisele kohaldatavad tingimused ning vajaduse korral vastavad tasud;

- c) ruumiandmete kvaliteet, sealhulgas teave selle kohta, kas andmed on kinnitatud;
- d) ruumiandmekogumite ja -teenuste loomise, haldamise, hooldamise ja levitamise eest vastutavad avaliku võimu kandjad;
- e) üldsuse juurdepääsu piirangud ja piirangute põhjused vastavalt artiklile 13.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada metaandmete täielikkus ja andmete piisav kvaliteet artikli 3 punktis 6 sätestatud eesmärgi täitmiseks.

4. Käesoleva artikli rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 22 lõikes 2 osutatud korras hiljemalt ... (*). Nimetatud eeskirjades võetakse arvesse asjakohaseid olemasolevaid rahvusvahelisi standardeid ja kasutajate vajadusi.

Artikkel 6

Liikmesriigid loovad artiklis 5 osutatud metaandmed järgmise ajakava järgi:

- a) mitte hiljem kui kaks aastat pärast rakenduseeskirjade vastuvõtmist vastavalt artikli 5 lõikele 4, kui ruumiandmekogumid kuuluvad I või II lisas loetletud valdkondadesse;
- b) mitte hiljem kui viis aastat pärast rakenduseeskirjade vastuvõtmist vastavalt artikli 5 lõikele 4, kui ruumiandmekogumid kuuluvad III lisas loetletud valdkondadesse.

III PEATÜKK

RUUMIANDMEKOGUMITE JA -TEENUSTE RISTKASUTATAVUS

Artikkel 7

1. Rakenduseeskirjad, millega kehtestatakse ruumiandmekogumite ja -teenuste ristikasutatavuse ja vajaduse korral ühtlustamise tehniline kord, võetakse vastu artikli 22 lõikes 2 osutatud korras. Rakenduseeskirjade väljatöötamisel võetakse arvesse asjakohaseid kasutajate vajadusi, olemasolevaid algatusi ja rahvusvahelisi standardeid ruumiandmekogumite ühtlustamiseks, teostatavus- ja tasuvusuuringuid. Kui rahvusvahelise õiguse alusel loodud organisatsioonid on vastu võtnud asjakohased standardid, et tagada ruumiandmekogumite ja -teenuste ristikasutatavus ja ühtlustamine, siis need standardid integreeritakse käesolevas lõikes nimetatud rakenduseeskirjadesse, ning vajaduse korral osutatakse seal olemasolevatele tehnilistele vahenditele.

(*) Üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

2. Selliste rakenduseeskirjade suhtes ettepanekute väljatöötamiseks teeb komisjon teostatavuse ning prognoositavate kulude ja tulude analüüsi. Taotluse korral annavad liikmesriigid komisjonile nimetatud analüüsi tegemiseks vajalikku teavet. Ettepaneku tegemisel selliste eeskirjade kohta peab komisjon liikmesriikidega nõu tehtud analüüsi tulemuste üle artikli 22 lõikes 1 nimetatud komitees. Selliste eeskirjade vastuvõtmine ei tohi liikmesriigile kaasa tuua liigseid kulutusi.

3. Liikmesriigid tagavad võimaluste piires, et kõik uued kogutud või ajakohastatud ruumiandmekogumid ja vastavad ruumiandmeteenused viiakse lõikes 1 osutatud rakenduseeskirjadega vastavusse kahe aasta jooksul pärast eeskirjade vastuvõtmist ning muud ruumiandmekogumid ja -teenused viiakse rakenduseeskirjadega vastavusse seitsme aasta jooksul pärast eeskirjade vastuvõtmist.

4. Lõikes 1 osutatud rakenduseeskirjad hõlmavad I, II ja III lisas loetletud valdkondadega seonduvate ruumiandmekogumitega seotud ruumiobjektide määratlust ja liigitust ning nende ruumiandmete georefereerimise viisi.

5. Liikmesriikide esindajatele riigi, piirkonna või kohalikul tasandil ning füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes tunnevad asjaomaste ruumiandmete vastu huvi oma rolli tõttu infrastruktuuris, sealhulgas kasutajatele, tootjatele, lisaväärtusteenuste osutajatele või koordineerivatele asutustele antakse kohaldatava korra kohaselt võimalus enne artikli 22 lõikes 1 osutatud komitee poolset läbivaatamist osaleda ettevalmistavatel nõupidamistel, kus arutatakse lõikes 1 sätestatud rakenduseeskirjade sisu.

Artikkel 8

1. Juhul kui ruumiandmekogumid kuuluvad ühte või mitmesse I või II lisas loetletud valdkondadest, peavad artikli 7 lõikega 1 ette nähtud rakenduseeskirjad vastama käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud tingimustele.

2. Rakenduseeskirjad käsitlevad ruumiandmete järgmisi aspekte:

- a) lahendused, mis tagavad ruumiobjektide ühese identifitseerimise, millega saab vastavusse viia olemasolevate siseriiklike süsteemide identifikaatoreid, et tagada nende ristikasutatavus;
- b) ruumiobjektide-vahelised suhted;

c) võtmeatribuudid ja vastavad mitmekeelsed tesaurused, mida tavaliselt vajatakse poliitikavaldkondade puhul, millel võib olla mõju keskkonnale;

d) andmete ajalist mõõdet käsitlev teave;

e) andmete uuendused.

3. Rakenduseeskirjad koostatakse selliselt, et on tagatud vastavus teabeühikute vahel, mis viitavad samale asukohale, või teabeühikute vahel, mis viitavad samale erinevates mõõtkavades esitatud objektile.

4. Rakenduseeskirjad koostatakse selliselt, et on tagatud eri ruumiandmekogumitest saadud informatsiooni võrreldavus artikli 7 lõikes 4 ja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud aspektidega.

Artikkel 9

Artikli 7 lõikega 1 ette nähtud rakenduseeskirjad võetakse vastu järgmise ajakava alusel:

a) hiljemalt ... (*) I lisas loetletud valdkondadesse kuuluvate ruumiandmekogumite puhul;

b) hiljemalt ... (**) II või III lisas loetletud valdkondadesse kuuluvate ruumiandmekogumite puhul.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid tagavad, et kogu teave, sealhulgas artikli 7 lõikega 1 ette nähtud rakenduseeskirjade järgimiseks vajalikud andmed, koodid ja tehnilised liigitused, tehakse avaliku võimu kandjatele või kolmandatele isikutele kättesaadavaks tingimustel, mis ei piira selle teabe kasutamist kõnealuseks otstarbeks.

2. Et tagada üle kahe või enama liikmesriigi vahelise piiri ulatuvat geograafilist tunnust käsitlevate ruumiandmete sidusus, otsustavad liikmesriigid vajaduse korral selliste ühiste tunnuste sisu ja paiknemise üle vastastikusel kokkuleppel.

IV PEATÜKK

VÕRGUTEENUSED

Artikkel 11

1. Liikmesriigid rajavad järgmiste allpool loetletud teenuste võrgu ja haldavad seda võrku selliste ruumiandmekogumite ja

(*) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

(**) Viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

-teenuste kasutamiseks, mille jaoks käesoleva direktiivi kohaselt on loodud metaandmed:

a) otsinguteenused, mille abil on võimalik leida ruumiandmekogumeid ja -teenuseid vastavate metaandmete sisu järgi ning kuvada metaandmete sisu;

b) vaatamisteenused, mille abil saab vaadatavaid ruumiandmekogumeid vähemalt kuvada, neis navigeerida, kuva suurendada ja vähendada, panoraamida või teha ülekatteid ning kuvada seletavat teavet või metaandmete mis tahes asjakohast sisu;

c) allalaadimisteenused, mis võimaldavad ruumiandmekogumite või nende osade koopiaid alla laadida ning võimalusel neile otse juurde pääseda;

d) transformeerimisteenused, mis võimaldavad ruumiandmekogumeid ristkasutatavuse saavutamise eesmärgil teisendada;

e) teenused, mis võimaldavad ruumiandmeteenuseid kasutusele võtta.

Need teenused peavad arvesse võtma kasutajate asjakohaseid nõudmisi, olema lihtsalt kasutatavad, üldsusele kättesaadavad ning Interneti või muude sobivate telekommunikatsioonivahendite kaudu juurdepääsetavad.

2. Lõike 1 punktis a osutatud teenuste puhul tuleb rakendada vähemalt järgmisi kombineeritavaid otsingukriteeriume:

a) võtmesõnad;

b) ruumiandmete ja -teenuste liigitus;

c) ruumiandmete kvaliteet, sealhulgas teave selle kohta, kas andmed on kinnitatud;

d) artikli 7 lõikega 1 ette nähtud rakenduseeskirjadele vastavuse aste;

e) geograafiline asukoht;

f) ruumiandmekogumitele ja -teenustele juurdepääsu ja nende kasutamise suhtes kohaldatavad tingimused;

g) ruumiandmekogumite ja -teenuste loomise, haldamise, hooldamise ja levitamise eest vastutavad avaliku võimu kandjad.

3. Lõike 1 punktis d osutatud transformeerimisteenuseid kombineeritakse teiste samas lõikes osutatud teenustega selliselt, et kõiki kõnealuseid teenuseid oleks võimalik hallata vastavalt artikli 7 lõikega 1 ette nähtud rakenduseeskirjadele.

Artikkel 12

Liikmesriigid tagavad avaliku võimu kandjatele tehnilised võimalused nende ruumiandmekogumite ja -teenuste ühendamiseks artikli 11 lõikes 1 osutatud võrguga. Kõnealune teenus tehakse taotluse korral kättesaadavaks ka kolmandatele isikutele, kelle ruumiandmekogumid ja -teenused vastavad rakenduseeskirjadele, millega sätestatakse kohustused eelkõige seoses metaandmete, võrguteenuste ja ristkasutatavusega.

Artikkel 13

1. Erandina artikli 11 lõikest 1 võivad liikmesriigid piirata üldsuse juurdepääsu ruumiandmekogumitele ja teenustele artikli 11 lõike 1 punktides a–e osutatud teenuste kaudu või artikli 14 lõikes 3 osutatud e-kaubanduse teenustele, kui selline juurdepääs kahjustab:

- a) avaliku võimu kandjate töö konfidentsiaalsust, kui selline konfidentsiaalsus on seadusega ette nähtud;
- b) rahvusvahelisi suhteid, avalikku julgeolekut või riigikaitset;
- c) õigusemõistmise kulgu, isikute võimalusi õiglasele kohtumõistmisele või avaliku võimu kandja võimalusi korraldada kriminaal- või distsiplinaarjuurdlust;
- d) äri- või tööstusteabe konfidentsiaalsust, kui selline konfidentsiaalsus on ette nähtud siseriikliku või ühenduse õigusega, et kaitsta seaduslikke majandushuve, sealhulgas avalikku huvi säilitada statistiliste andmete konfidentsiaalsust ja maksusaladust;
- e) intellektuaalomandi õigusi;
- f) isikuandmete ja/või füüsilise isikuga seotud toimikute konfidentsiaalsust, kui see isik ei ole nõus teabe avalikustamisega ja kui selline konfidentsiaalsus on ette nähtud siseriikliku või ühenduse õigusega;
- g) isiku huvisid või kaitset, kes on andnud taotletud teavet vabatahtlikult ilma õigusliku kohustusest või ilma, et teda oleks võidud õiguslikult selleks kohustada, välja arvatud juhul, kui see isik on nõus kõnealuse teabe avaldamisega;
- h) selle teabega seotud keskkonna kaitset, näiteks haruldaste liikide asukohta.

2. Lõikes 1 sätestatud juurdepääsu piiramise põhjuseid tõlgendatakse kitsendavalt, võttes igal üksikjuhul arvesse avalikku huvi, mida juurdepääsu võimaldamine teeniks. Igal üksikjuhul tuleb avalikustamisega teenitavat avalikku huvi

võrrelda huviga, mida teenitakse juurdepääsu piiramise või sellele tingimuste kehtestamisega. Lõike 1 punktide a, d, f, g ja h suhtes ei või liikmesriigid piirata juurdepääsu teabele, mis on seotud heidetega keskkonda.

Juhtudel kui juurdepääsu piiramise aluseks on lõike 1 punkt d või f, kohaldatakse eelmist lõiget siiski ainult juhul, kui lõikes 1 osutatud juurdepääs puudutab direktiivi 2003/4/EÜ artikli 2 lõikes 1 määratletud keskkonnaalast teavet.

3. Selle raames ja lõike 1 punkti f kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et direktiivi 95/46/EÜ nõuded oleksid täidetud.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid tagavad, et:

- a) artikli 11 lõike 1 punktis a osutatud teenused on üldsusele tasuta kättesaadavad;
 - b) artikli 11 lõike 1 punktis b osutatud teenused on üldsusele üldjuhul tasuta kättesaadavad. Ent juhul kui ruumiandmekogumite ja -teenuste haldamise või juba olemasolevale rahvusvahelisele ruumiandmete infrastruktuurile esitatavate nõuete säästval viisil täitmise oluliseks eelduseks on tasude ja/või litsentside olemasolu, võib liikmesriik nõuda tasusid ja/või litsentse kas üldsusele teenuseid osutavalt isikult või teenuseosutaja soovi korral üldsuselt endalt.
2. Artikli 11 lõike 1 punktis b nimetatud vaatamisteenuste kaudu kättesaadavad andmed võivad olla kujul, mis takistab nende taaskasutamist kaubanduslikel eesmärkidel.
3. Kui avaliku võimu kandjad võtavad tasu artikli 11 lõike 1 punktides b, c või e osutatud teenuste eest, tagavad liikmesriigid e-kaubanduse teenuste kättesaadavuse. Selliste teenuste eest võib tasuda õigustest loobumise, elektrooniliste litsentside või muude litsentsidega.

Artikkel 15

1. Komisjon loob ühenduse tasandil INSPIRE geoinfoportaali ja haldab seda.

2. Liikmesriigid võimaldavad juurdepääsu artikli 11 lõikes 1 osutatud teenustele lõikes 1 osutatud INSPIRE geoinfoportaali kaudu. Liikmesriigid võivad võimaldada juurdepääsu neile teenustele samuti oma juurdepääsupunktide kaudu.

Artikkel 16

Käesoleva peatüki rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 22 lõikes 2 osutatud korras, sätestades eelkõige:

a) artiklites 11 ja 12 osutatud teenuste tehnilised kirjeldused ning nende teenuste toimivuse miinimumkriteeriumid, võttes arvesse olemasolevat aruandekohustust ning ühenduse keskkonnavalaste õigusaktide raames vastu võetud soovitusi, olemasolevaid e-kaubanduse teenuseid ja tehnoloogia arengut;

b) artiklis 12 osutatud kohustused.

V PEATÜKK

ANDMETE JAGAMINE

Artikkel 17

1. Iga liikmesriik võtab vastu meetmed ruumiandmekogumite ja -teenuste jagamiseks oma artikli 3 lõike 9 punktides a ja b nimetatud avaliku võimu kandjate vahel. Need meetmed võimaldavad nimetatud avaliku võimu kandjatel juurdepääsu ruumiandmekogumitele ja -teenustele ning vahetada ja kasutada neid kogumeid ja teenuseid selliste avalik-õiguslike ülesannete täitmisel, mis võivad mõjutada keskkonda.

2. Lõikes 1 sätestatud meetmed välistavad mis tahes piirangud, mis võivad kasutamisel põhjustada praktilisi takistusi ruumiandmekogumite ja -teenuste jagamisele.

3. Lõike 2 sätteid ei välista seda, et ruumiandmekogumeid omavad ja ruumiandmeteenuseid osutavad avaliku võimu kandjad ei võiks anda nende kasutamiseks litsentsi või nõuda tasu nende kasutamise eest neid ruumiandmekogusid või -teenuseid kasutatavalt avaliku võimu kandjalt või ühenduse institutsioonidelt ja organitelt.

4. Lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud ruumiandmekogumite ja -teenuste jagamise süsteem on avatud teiste liikmesriikide artikli 3 lõike 9 punktides a ja b osutatud avaliku võimu kandjatele ning ühenduse institutsioonidele ja organitele selliste avalik-õiguslike ülesannete täitmiseks, mis võivad mõjutada keskkonda.

5. Lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud ruumiandmekogumite ja -teenuste jagamise süsteem on vastastikusel ja võrdsel alusel

avatud organitele, mis on asutatud rahvusvaheliste kokkulepetega, mille osapooled ühendus või liikmesriigid on, selliste ülesannete eesmärgil, mis võivad mõjutada keskkonda.

6. Kui lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud ruumiandmekogumite ja -teenuste jagamise süsteem on tehtud kättesaadavaks vastavalt lõigetele 4 ja 5, siis võivad süsteemiga kaasned siseriiklikud nõuded, mis mõjutavad selle kasutamist.

7. Erandina käesolevast artiklist võivad liikmesriigid jagamist piirata, kui see seaks ohtu õigusemõistmise, avaliku julgeoleku, riigikaitse või rahvusvahelised suhted.

8. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, võimaldavad liikmesriigid ühenduse institutsioonidele ja organitele juurdepääsu ruumiandmekogumitele ja -teenustele kooskõlas ühtlustatud tingimustega. Neid tingimusi reguleerivad rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 22 lõikes 2 sätestatud korras.

9. Käesolev artikkel ei mõjuta avaliku sektori asutuste intellektuaalomandi õiguste olemasolu ega omamist.

VI PEATÜKK

KOORDINEERIMINE JA LISAMEETMED

Artikkel 18

Liikmesriigid tagavad, et määratakse asjakohased struktuurid ja mehhanismid kõigi nende osapoolte panuste koordineerimiseks, kes on huvitatud riigi ruumiandmete infrastruktuuridest.

Need struktuurid koordineerivad muu hulgas kasutajate, tootjate, lisaväärtusteenuste osutajate ja koordineerivate organite panuseid asjaomaste andmekogumite kindlakstegemise, kasutajate vajaduste, kehtivatest tavadest teavitamise ja tagasiside osas käesoleva direktiivi rakendamise kohta.

Artikkel 19

1. Komisjon vastutab INSPIRE koordineerimise eest ühenduse tasandil ja teda abistavad selles asjakohased organisatsioonid, eelkõige Euroopa Keskkonnanagantuur.

2. Iga liikmesriik määrab kontaktpunkti, tavaliselt avaliku võimu kandja, kes vastutab komisjoniga ühenduse pidamise eest käesoleva direktiiviga seotud küsimustes.

Artikkel 20

Käesolevas direktiivis osutatud rakenduseeskirjades võetakse vajalikul määral arvesse Euroopa standardiasutuste poolt direktiivis 98/34/EÜ sätestatud korra kohaselt vastu võetud standardeid ning samuti rahvusvahelisi standardeid.

VII PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 21

- Liikmesriigid kontrollivad oma ruumiandmete infrastruktuuride rakendamist ja kasutamist. Nad teevad kontrolli tulemused komisjonile ja üldsusele pidevalt kättesaadavaks.
- Hiljemalt ... (*) saadavad liikmesriigid komisjonile aruande, milles sisalduvad järgmised kokkuvõttelikud kirjeldused:
 - võimaluste piires selle kohta, kuidas toimub avaliku sektori ruumiandmekogumite ja -teenuste pakujate, kasutajate ning vahendusasutuste tegevuse koordineerimine, millised on nende suhted kolmandate isikutega, ning kvaliteedi tagamise korraldamise kohta;
 - avaliku võimu kandjate või kolmandate isikute panuse kohta ruumiandmete infrastruktuuri toimimisse ja koordineerimisse;
 - teave ruumiandmete infrastruktuuri kasutamise kohta;
 - avaliku võimu kandjate vaheliste andmete jagamise kokkulepete kohta;
 - käesoleva direktiivi rakendamisega seotud kulude ja tulude kohta.
- Iga kolme aasta järel, esimest korda hiljemalt ... (**), saadavad liikmesriigid komisjonile aruande, mis sisaldab ajakohastatud teavet lõikes 2 osutatud teemadel.
- Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 22 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 22

- Komisjoni abistab komitee.
- Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

- Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 23

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt ... (***) ja edaspidi iga kuue aasta järel aruande direktiivi kohaldamise kohta, tuginedes muu hulgas liikmesriikide vastavalt artikli 21 lõigetele 2 ja 3 esitatud aruannetele.

Vajaduse korral lisatakse kõnealusele aruandele ettepanekud ühenduse meetmete kohta.

Artikkel 24

- Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt (*).

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

- Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 25

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 26

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, ...

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

(*) Kolm aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

(**) Kuus aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

(***) Seitse aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

I LISA

ARTIKLI 6 PUNKTIS A, ARTIKLI 8 LÖIKES 1 JA ARTIKLI 9 PUNKTIS A OSUTATUD RUUMIANDMEVALDKONNAD

1. Koordinaatsüsteemid

Süsteemid, milles ruumiandmete asukoht ruumis määratakse üheselt koordinaatide hulgaga (x, y, z) ja/või geodeetilisel referents- ja kõrgussüsteemil põhineva laiuse, pikkuse ja kõrgusega.

2. Geograafilised ruutvõrgud

Ühtlustatud, ühise lähtepunktiga ning võrguruutude standardse paigutuse ja suurusega mitmetasandiline ruutvõrk.

3. Geograafilised nimed

Alade, piirkondade, kohtade, linnade, äärelinnade, alevite või asulate nimed või muud üldist või ajaloolist huvi pakkuvad mis tahes geograafilised või topograafilised tunnused.

4. Haldusüksused

Halduspiiridega eraldatud haldusüksused, mis jagavad liikmesriikide jurisdiktsiooni all olevad alad kohaliku, piirkondliku ja riikliku juhtimise eesmärgil.

5. Transpordivõrgud

Maantee-, raudtee-, õhu- ja veetranspordivõrgud ja nendega seotud infrastruktuurid. Sisaldab eri võrkude vahelisi ühendusi. Hõlmab ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 1996. aasta otsuses 1692/96/EÜ üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate ühenduse suuniste kohta, ⁽¹⁾ määratletud üleeuroopalist transpordivõrku ja selle otsuse edaspidiseid muudatusi.

6. Hüdrograafia

Hüdrograafilised objektid, sealhulgas merealad ning kõik muud veekogud ja nendega seotud objektid, sealhulgas vesikonnad ja alamvesikonnad. Kui see on asjakohane, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) ⁽²⁾ määratletule ning võrkude kujul.

7. Kaitsealused kohad

Ala, mis on kindlaks määratud või mida hallatakse rahvusvaheliste, ühenduse või liikmesriikide õigusaktide raames konkreetsete kaitse-eesmärkide saavutamiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 228, 9.9.1996, lk 1. Otsust on viimati muudetud otsusega nr 884/2004/EÜ (ELT L 167, 30.4.2004, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (ELT L 331, 15.12.2001, lk 1).

II LISA

ARTIKLI 6 PUNKTIS A, ARTIKLI 8 LÕIKES 1 JA ARTIKLI 9 PUNKTIS B OSUTATUD RUUMIANDMEVALDKONNAD

1. Kõrgused

Maa- ja jääpinna ning ookeani põhja digitaalsed reljeefimudelid. Hõlmab maapinna ja veekogude põhja reljeefi ning kaldajooni.

2. Aadressid

Maavalduste asukoht aadressi elementide, tavaliselt tee või tänava nime, majanumbri ja postiindeksi järgi.

3. Katastriüksused

Katastrites või võrdväärses registrites kindlaksmääratud alad.

4. Maakate

Maapinna elutust või elusainest kate, sealhulgas tehislikud pinnakatted, põllumajandusalad, metsad, (pool-)looduslikud alad, märgalad ning veekogud.

5. Ortokujutised

Maapinna georefereeritud kujutised, mis on talletatud satelliitidel või lennuvahenditel asuvate sensorite abil.

6. Geoloogia

Maapinna geoloogiline iseloom vastavalt koostisele ja struktuurile. Hõlmab aluskivimeid, põhjaveekihte ja geomorfoloogiat.

III LISA

ARTIKLI 6 PUNKTIS B JA ARTIKLI 9 PUNKTIS B OSUTATUD RUUMIANDMEVALDKONNAD

1. Statistilised üksused

Statistilise teabe levitamise või kasutamise üksused.

2. Ehitised

Ehitiste geograafiline asukoht

3. Pinnas

Pinnas ja aluspinnas, mida iseloomustatakse sügavuse, tekstuuri, struktuuri, osakeste ja orgaanilise materjali sisalduse, kivimisisalduse, erosiooni, vajaduse korral keskmise kalde ja eeldatava veemahutavuse järgi.

4. Maakasutus

Maa-ala iseloomustus olemasolevate ja tulevaste kavandatud kasutusaspektide või sotsiaalmajandusliku sihtotstarbe järgi (nt elamu-, tööstus-, äri-, põllumajandus-, metsa- või puhkema).

5. Inimeste tervis ja ohutus

Haiguste (allergiad, vähk, hingamisteede haigused jne) domineerimise geograafiline jaotumine, keskkonna kvaliteediga otseselt (õhusaaste, kemikaalid, osoonikihi kahanemine, müra jne) või kaudselt (toit, geneetiliselt muundatud organismid jne) seotud mõjusid inimeste tervisele (biomarkerid, viljatushaiguste sagenemine, epideemiad) või heaolule (väsimus, stress jne) puudutav teave.

6. Kommunaal- ja riiklikud teenused

Hõlmab tehnorajatisi, nagu näiteks reovee ja jäätmete käitluse, energia- ja veevarustuse võrgud ja rajatised, ning riiklikke haldus- ja sotsiaalteenuseid, nagu riiklikud haldusorganid, kodanikukaitse alad, koolid ja haiglad.

7. Keskkonnaseirerajatised

Keskkonnaseirerajatisi asukoht ja kasutamine hõlmab heidete, keskkonnanähtude seisundi ja muude ökosüsteemi parameetreid (bioloogilise mitmekesisuse, taimkatte ökoloogiliste tingimuste jne) vaatlust ja mõõtmist avaliku võimu kandjate poolt või nende nimel.

8. Tootmis- ja tööstusrajatised

Tööstusliku tootmise asukohad, sealhulgas nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiiviga 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ⁽¹⁾ hõlmatud rajatised ning veevõtukohtad, kaevandused ja ladustamiskohad.

9. Põllumajandus- ja vesiviljelusrajatised

Põllumajandusseadmed ja tootmisrajatised (sealhulgas niisutussüsteemid, kasvuhooned ja laudad).

10. Elanikkonna jaotumine — demograafia

Elanike, sealhulgas rahvastiku näitajate ja tegevuste geograafiline jaotumine ruutvõrgu, piirkondade, haldusüksuste või muude analüütiliste üksuste alusel.

11. Üldplaneering/piirangu-/reguleeritud tsoonid ja aruandlusüksused

Alad, mille haldamisest, reguleerimisest või kasutamisest antakse aru rahvusvahelisel, Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Hõlmab kaadamiskohti, joogiveeallikate ümber asuvaid piirangutsoone, nitraaditundlikke tsoone, reguleeritavaid laevateid merel või suurtel siseveekogudel, jäätmete kaadamise alasid, mürapiirangutsoone, geoloogiliste uuringute ja kaevanduste alasid, valgalasid, asjakohaseid aruandlusüksusi ning rannikukaitsealasid.

12. Looduslikud ohutsoonid

Tundlikud alad, mida iseloomustavad looduslikud riskitegurid (kõik atmosfäärilised, hüdroloogilised, seismilised, vulkaanilised ja looduspõlengute nähtused, mis oma asukoha, intensiivsuse ja sageduse tõttu võivad ühiskonnale tõsiselt kahju tuua), nt üleujutused, maalihked ja pinnase vajumine, laviinid, metsatulekahjud, maavärinad, vulkaanipursked.

13. Atmosfääritingimused

Füüsikalised tingimused atmosfääris. Hõlmab mõõtmiste ja modelleerimise tulemusel või nende kahe meetodi kombineerimisel saadud ruumiandmeid ning mõõtmiskohti.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

14. Meteoroloogilis-geograafilised tunnusjooned
Ilmastikutingimused ja nende mõõtmine; sademed, temperatuur, aurumine, tuule kiirus ja suund.
 15. Okeanograafilis-geograafilised tunnusjooned
Füüsikalised tingimused ookeanides (hoovused, soolasisaldus, lainekõrgus jne).
 16. Merepiirkonnad
Füüsikalised tingimused meredes ja soolase veega veekogudes, mis on ühiste tunnuste alusel jaotatud piirkondadeks ja alampiirkondadeks.
 17. Bio-geograafilised piirkonnad
Suhteliselt ühetaoliste ökoloogiliste tingimustega ja ühiste tunnustega piirkonnad.
 18. Elupaigad ja biotoobid
Geograafilised alad, mida iseloomustavad spetsiifilised ökoloogilised tingimused, protsessid, struktuurid ja (elu alalhoiu-) funktsioonid, mis füüsiliselt toetavad seal elunevaid organisme. Hõlmab maa- ja veealasid, mida eristatakse geograafiliste, abiootiliste ja biootiliste tunnuste järgi ja mis on täielikult looduslikud või poollooduslikud.
 19. Liikide jaotumine
Taime- ja loomaliikide geograafiline esinemissagedus ruutvõrgu, piirkondade, haldusüksuste või muude jaotusüksuste kaupa.
 20. Energiaressursid
Energiaressursid, sealhulgas süsivesinikud, hüdroenergia, bioenergia, päikese-, tuule- jne energia, sealhulgas koos asjakohase sügavust/kõrgust puudutava teabega ressursi mahu kohta.
 21. Maavarad
Maavarad, sealhulgas metallimaagid, tööstuslikud mineraalid jne, sealhulgas koos asjakohase sügavust/kõrgust puudutava teabega ressursi mahu kohta.
-

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Komisjon esitas 26. juulil 2004. aastal nõukogule ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega rajatakse ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE). Ettepanek põhineb asutamislepingu artikli 175 lõikel 1.

7. juunil 2005 võttis Euroopa Parlament esimesel lugemisel vastu oma arvamuse.

20. septembril 2004 otsustas Regioonide Komitee arvamust mitte esitada.

9. veebruaril 2005 võttis Majandus- ja Sotsiaalkomitee vastu oma arvamuse.

Nõukogu võttis 23. jaanuaril 2006 vastu ühise seisukoha vastavalt asutamislepingu artikli 251 lõikele 2.

II. EESMÄRK

Esitatud direktiiv loob õigusliku raamistiku Euroopa ruumiandmete infrastruktuuri rajamisele ja kasutamisele eesmärgiga sõnastada ühenduse poliitikasuunad, viia need ellu, teostada nende järelevalvet ja hindamist kõigil tasanditel ning edastada üldsusele teavet.

INSPIRE põhieesmärk on vähendada takistusi riiklike asutuste vahelises andmevahetuses, eriti keskkonnaga seotud valdkonnas, ning muuta kättesaadavaks rohkem ja paremaid ruumiandmeid ühenduse poliitikasuundade kujundamiseks ja nende liikmesriikides kõigil tasanditel rakendamiseks. INSPIRE keskendub keskkonnapoliitikale, kuid on avatud kasutamiseks ja laiendamiseks ka teistele sektoritele.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

Üldmärkused

Ühine seisukoht sisaldab kas sõna-sõnalt, osaliselt või tähenduselt enamikku Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekutest. Eelkõige sisaldab see komisjoni esialgse ettepaneku muudatusi selle teksti artiklite ümberrühmitamise, mõistete ühtlustamise ja kohaldamisala täpsustamise osas. Ühine seisukoht sisaldab mitmeid muudatusi lisaks Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel esitatud arvamuses toodud muudatustele ja võrreldes komisjoni esialgse ettepanekuga. Ühine seisukoht:

- kehtestab tingimused üldsuse juurdepääsuks ruumiandmekogumitele ja -teenustele ning andmete ühiskasutuseks riiklike asutuste poolt ühenduse olemasolevate õigusaktide raames;
- selgitab litsentsimisvõimalusi ning teistelt riiklikelt asutustelt ruumiandmekogumite ja -teenuste kasutamise eest tasu nõudmise võimalusi; ning
- kehtestab meetmed direktiivi eesmärkide saavutamiseks tasakaalustatud ja veelgi tõhusamal viisil (järelevalve ja aruandlusega seotud sätete ratsionaliseerimine, kulude ja tulude analüüs).

Järgmistes osades kirjeldatakse sisulisi muudatusi.

Üldsätted, mõisted ja kohaldamisala (artiklid 1–4)

Ühine seisukoht ei järgi Euroopa Parlamendi muudatusettepanekut 6. Artiklis 1 esitatud direktiivi eesmärk ja kohaldamisala on vastavuses komisjoni esialgse ettepaneku ja selle õigusliku alusega. Ühise seisukoha tekstis ei osutata "otsesele või kaudsele" keskkonnamõjule, seda küsimust käsitletakse lisapõhjustuses 4.

Nõukogu nõustub Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuga 7 ja sellega seotud muudatusettepanekuga 2. Nõukogu nõustus siiski komisjoni seisukohaga, et ühenduse institutsioonide ja asutuste kohustuste lisamine kõnealusesse direktiivi ei oleks õiguslikult korrektne.

Artiklis 2 on sätestatud, et kõnealuse direktiivi kohaldamine ei piira direktiivi 2003/4/EÜ (keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta) ja direktiivi 2003/98/EÜ (avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta) kohaldamist.

Artiklis 3 kehtestatakse mõistete "ristkasutatavus" ja "geoinfoportaal INSPIRE" lisamääratlused ning piiratakse mõiste "avaliku võimu kandja" ulatust.

Artikli 4 lõiked 2, 4, 5 ja 6 selgitavad direktiiviga hõlmatud ruumiandmekogumite kohaldamisala. Artikli 4 lõige 7 piirab komitee pädevust lisades esitatud andmevaldkondade kohandamisel.

Muudatusettepanekuid 9 ja 10 vastu ei võetud, kuna nõukogu on arvamisel, et need ei muuda teksti selgemaks.

Metaandmed, ruumiandmekogumite ja -teenuste ristkasutatavus (artiklid 5–10)

Metaandmete komponente selgitatakse ühise seisukoha artiklis 5 ning rakenduseeskirjades. Ajakava artiklis 6 sätestatud metaandmete loomiseks on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatusettepanekus 15 esitatud ajakavaga, võttes arvesse ühise seisukoha artikli 5 lõikes 4 esitatud uut sõnastust.

Artiklis 7 on kehtestatud lisatingimused rakenduseeskirjade väljatöötamiseks, millega kehtestatakse ristkasutatavuse, eelkõige kulude ja tulude läbivaatamise tehniline kord, standardite ja tegevuste integreerimine rahvusvahelisel tasandil ning olemasolevad tehnilised vahendid. Kulude ja tulude ning teostatavuse aspektide kaalutlemise aluseks on artikli 7 lõige 2, milles nõutakse komisjonilt tulude-kulude analüüsi läbiviimist enne rakenduseeskirjade ettepanekute väljatöötamist. Nimetatud eeskirjade vastuvõtmine ei too liikmesriigile kaasa liigseid kulusi. Artikli 7 lõikes 3 selgitatakse hiljuti kogutud ja muude ruumiandmekogumite ja -teenuste kohandamist.

Selleks et hoiduda konkreetse tehnilise lahenduse kehtestamisest, asendatakse artikli 8 lõike 2 punktis a sõnad "unikaalsete identifikaatorite ühtne süsteem" sõnadega "lahendused, mis tagavad ruumiobjektide ühtse identifitseerimise, millele saab vastandada olemasolevate siseriiklike süsteemide indikaatoreid, et tagada nende ristkasutatavus".

Muudatusettepanekud 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22 ja 23 võeti ümbersõnastatud tekstis kas täielikult või osaliselt arvesse.

Muudatusettepanekut 20 vastu ei võetud, kuna viidet "kaudne mõju keskkonnale" peeti liiga ebamääraseks (vt artikkel 1).

Võrguteenused (artiklid 11–16)

Artiklis 13 sätestatud juurdepääsu piiramise põhjuste täiendatud nimekiri on identne direktiivi 2003/4/EÜ (keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta) artikli 4 lõikes 2 esitatud nimekirjaga, et tagada järjepidev rakendamine. Artiklile 13 lisatud lõige 3 sätestab, et üldsuse juurdepääs ruumiandmetele on vastavuses direktiiviga 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta).

Ühise seisukoha artikkel 14 lubab liikmesriikidel võtta tasu ja/või nõuda litsentsi vaatamisteenuste puhul, kui see on vajalik ruumiandmekogumite ja -teenuste haldamiseks või olemasolevale rahvusvahelisele ruumiandmete infrastruktuurile esitatavate nõuete täitmiseks.

Muudatusettepanekud 24, 25, 26 ja 27 võeti ümbersõnastatud tekstis vastu.

Andmete ühiskasutus (artikkel 17)

Ühise seisukoha artiklis 17 selgitatakse ühe liikmesriigi riiklike ametiasutuste vahel, erinevate liikmesriikide riiklike ametiasutuste vahel, ühenduse institutsioonide ja organite vahel ning rahvusvaheliste lepingute alusel loodud organite vahel andmete ühiskasutuse võimaldamise kohustuse ulatust. Artikli 17 lõike 2 eesmärk on vältida praktilisi takistusi ruumiandmete kasutamisel (näiteks juhul, kui ametiasutuse töötaja kasutab neid andmeid oma arvutis), samal ajal kui artikli 17 lõikes 3 lubatakse andmete pakkujatel oma kulud sisse nõuda liikmesriikide ametiasutustelt ja ühenduse organitelt, tagades seega andmete kvaliteedi ja ringluse säilimise. Tasumise korral toimub see ametiasutuse tasandil, mitte kasutuskohas. Intellektuaalomandi õiguste kaitse tagatakse artikli 17 lõikega 9. Kõnealuseid küsimusi käsitlevad samuti uued põhjendused 22, 23 ja 24. Muudatusettepanekut 28 käsitletakse põhjenduses 21.

Muudatusettepanekut 29 vastu ei võetud, kuna see laiendas liigselt andmete ühiskasutuse nõudeid.

Artikli 17 uus sõnastus asendab muudatusettepanekut 30.

Nõukogule ei ole vastuvõetav esialgse artikli 24 kontseptsioon — andmete ühiskasutuse ühised rakenduseeskirjad (muudatusettepanek 32).

Koordineerimine ja lisameetmed, lõppsätted (artiklid 18–26)

Ühise seisukoha artiklis 18 ja artikli 19 lõikes 2 ei ole esitatud selgesõnalist liikmesriikide hõlmatud struktuuride volituste ja vastutuse jaotust (muudatusettepanekud 33, 34 ja 4), nõukogu mõistab sellegipoolest nimetatud artiklite sisu selles tähenduses.

Ühise seisukoha artikli 21 ja lisapõhjenduse 31 uus sõnastus ratsionaliseerib direktiivi järelevalvet ja aruandlust käsitlevaid nõudeid võrreldes muudatusettepanekuga 37. Artiklis 24 lükatakse ülevõtmise tähtaega veidi edasi.

Muudatusettepanekud 35, 36 ja 38 on vastu võetud.

Lisad

Ruumiandmevaldkonnad "liiklusõnnetuste geograafiline jaotus" (muudatusettepaneku 43 lõige 6) ja "telekommunikatsioonivahendid" (muudatusettepaneku 44 lõige 7) ühises seisukohas ei sisaldu, kuna need ei ole seotud INSPIRE eesmärgiga.

Muudatusettepanek 47 võeti III lisa lõikes 11 osaliselt vastu.

Muudatusettepanekud 39, 40, 41, 42, 45, 46, 48 ja 49 on vastu võetud.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu poolt komisjoni ettepanekusse sisse viidud muudatuste eesmärk on tagada vastavus olemasolevatele ühenduse õigusaktidele ja andmete järjepidev kogumine. Kõnealustele muudatustele vaatamata on nõukogu ühine seisukoht kooskõlas enamiku Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutega ja loob hea aluse edasisteks läbirääkimisteks.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 6/2006,

10. märts 2006,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2006/.../EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine)

(2006/C 126 E/03)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 141 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 9. veebruari 1976. aasta direktiivi 76/207/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega ning töötingimustega ⁽³⁾ ja nõukogu 24. juuli 1986. aasta direktiivi 86/378/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta kutsealastes sotsiaalkindlustusskeemides ⁽⁴⁾ on oluliselt muudetud. ⁽⁵⁾ Nõukogu 10. veebruari 1975. aasta direktiiv 75/117/EMÜ meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte kohaldamisega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta liikmesriikides ⁽⁶⁾ ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/80/EÜ soolise diskrimineerimise juhtude tõendamiskohustuse kohta ⁽⁷⁾ sisaldavad samuti sätteid, mille eesmärk on meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamine. Nüüd kui kõnealustesse direktiividesse tehakse täiendavaid muudatusi, on selguse huvides soovitatav kõnealused sätted uuesti sõnastada, et koondada ühte teksti kõik selles valdkonnas kehtivad peamised sätted ning Euroopa Ühenduste Kohtu (edaspidi "Euroopa Kohus") praktikast tulenevad teatavad suundumused.

⁽¹⁾ ELT C 157, 28.6.2005, lk 83.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 6. juuli 2005. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 10. märtsi 2006. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 39, 14.2.1976, lk 40. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/73/EÜ (EÜT L 269, 5.10.2002, lk 15).

⁽⁴⁾ EÜT L 225, 12.8.1986, lk 40. Direktiivi on muudetud direktiiviga 96/97/EÜ (EÜT L 46, 17.2.1997, lk 20).

⁽⁵⁾ Vaata I lisa A-osa.

⁽⁶⁾ EÜT L 45, 19.2.1975, lk 19.

⁽⁷⁾ EÜT L 14, 20.1.1998, lk 6. Direktiivi on muudetud direktiiviga 98/52/EÜ (EÜT L 205, 22.7.1998, lk 66).

(2) Meeste ja naiste võrdõiguslikkus on asutamislepingu artikli 2 ja artikli 3 lõike 2 ning Euroopa Kohtu praktika kohaselt ühenduse õiguse oluline põhimõte. Nimetatud asutamislepingu sätteid kuulutavad meeste ja naiste võrdõiguslikkuse ühenduse "ülesandeks" ja "eesmärgiks" ning kehtestavad positiivse kohustuse seda kõigis ühenduse tegevustes edendada.

(3) Euroopa Kohus on otsustanud, et meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamisala ei saa piirduda diskrimineerimise keelamisega selle alusel, et isik on ühest või teisest soost. Pidades silmas selle eesmärki ja õiguste olemust, mida üritatakse tagada, kohaldatakse seda ka isiku soovahetusest tuleneva diskrimineerimise korral.

(4) Asutamislepingu artikli 141 lõige 3 annab konkreetse õigusliku aluse ühenduse meetmete võtmiseks, millega tagatakse võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamine tööhõive ja elukutse küsimustes, sealhulgas võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte rakendamine.

(5) Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 21 ja 23 on samuti keelatud igasugune diskrimineerimine soo tõttu ning sätestatud meeste ja naiste õigus võrdsele kohtlemisele kõikides valdkondades, kaasa arvatud tööhõive, töö ja töötasu.

(6) Isiku ahistamine ja seksuaalne ahistamine on vastuolus meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõttega ning seda tuleb pidada sooliseks diskrimineerimiseks käesoleva direktiivi mõistes. Need diskrimineerimisviisid ei esine mitte ainult töökohas, vaid ka seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega. Seetõttu peaks see olema keelatud ning selle suhtes peaksid kehtima tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.

(7) Selles kontekstis tuleks ärgitada tööandjaid ja kutseõppe eest vastutavaid isikuid, et nad võtaksid kooskõlas siseriikliku õiguse ja tavaga meetmeid võitlemaks igasuguse soolise diskrimineerimise vastu ning eelkõige ennetusmeetmeid ahistamise, sh seksuaalse ahistamise vastu töökohas ning seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega.

- (8) Asutamislepingu artiklis 141 sätestatud ning Euroopa Kohtu praktika kaudu järjekindlat kinnitust leidnud võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte on meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte oluline aspekt ning soolise diskrimineerimise osas *aquis communautaire*'i, sealhulgas Euroopa Kohtu praktika oluline ja lahutamatu osa. Seetõttu on asjakohane ette näha täiendavad sätted selle rakendamiseks.
- (9) Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale tuleks selle hindamiseks, kas töötajad teevad võrdset või võrdväärset tööd, määrata kindlaks, kas töötajaid võib lugeda võrreldavas olukorras olevaks, võttes arvesse mitmeid tegureid, sealhulgas töö iseloomu, koolitust ning töötingimusi.
- (10) Euroopa Kohus on otsustanud, et teatavatel tingimustel ei piirdu võrdse tasustamise põhimõtte rakendamine üksnes olukorraga, kus mehed ja naised töötavad sama tööandja juures.
- (11) Liikmesriigid peaksid koostöös sotsiaalpartneritega jätkama lahenduse otsimist püsiva sugudevahelise palgaerinevuse ning tööturul tuntava sugude eristamise osas, tehes seda näiteks tööaja korralduse paindlikumaks muutmise abil, mis võimaldaks nii meestel kui naistel paremini ühitada töö- ja pereelu. Samuti võiks see hõlmata sobivat korraldust vanemapuhkuse osas, mida peaks olema võimalik võtta mõlemal lapsevanemal, ning ligipääsetavate ja taskukohaste laste hoidmiseks ja ülalpeetavate eest hoolitsemiseks mõeldud asutuste rajamist.
- (12) Tuleks vastu võtta konkreetsed meetmed võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise tagamiseks kutsealastes sotsiaalkindlustusskeemides ning määrata täpsemalt kindlaks selle põhimõtte ulatus.
- (13) Oma 17. mai 1990. aasta otsuses kohtuasjas 262/88 ⁽¹⁾ otsustas Euroopa Kohus, et kõik kutsealase pensioni vormid moodustavad osa töötasust asutamislepingu artikli 141 tähenduses.
- (14) Kuigi tasu mõiste asutamislepingu artikli 141 tähenduses ei hõlma sotsiaalkindlustushüvitisi, on nüüd selgelt sätestatud, et riigiteenistujate pensioniskeem kuulub võrdse tasustamise põhimõtte alla, juhul kui pensioniskeemijärgseid hüvitisi makstakse töötajatele avalik-õigusliku tööandja juures töötamise eest, olenemata sellest, et see skeem on osa üldisest riiklikust pensionikindlustusskeemist. Vastavalt Euroopa Kohtu otsusele kohtuasjades C-7/93 ⁽²⁾ ja C-351/00 ⁽³⁾ on see tingimus täidetud, kui pensioniskeem on seotud konkreetse töötajate kategooriaga ning hüvitised on otseselt seotud teenistusaajaga ning arvutatakse riigiteenistuja viimase palga alusel. Seetõttu on selguse huvides asjakohane näha selleks ette erisätted.
- (15) Euroopa Kohus on kinnitanud, et samal ajal kui mees- ja naistöötajate sissemaksed määratud suurusega pensioniskeemi kuuluvad asutamislepingu artikli 141 kohaldamisalasse, ei hinnata sama artikli kohaselt määratud suurusega kogumispensioni skeemi tehtavate tööandja sissemaksete ebavõrdsust, mis tuleneb meeste ja naiste puhul kasutatud erinevatest kindlustusmatemaatilistest teguritest.
- (16) Näiteks määratud suurusega kogumispensioni skeemi puhul võivad teatavad komponendid, näiteks regulaarsete väljamaksetega pensioni osa muutmine kapitaliks, pensioniõiguste ülekandmine, pensioni vähenemine seoses soodustatud isikutele tehtavate väljamaksetega või vähendatud pension, kui töötaja valib ennetähtaegselt pensionile jäämise, olla ebavõrdsed, kui summade erinevus tuleneb meeste ja naiste puhul erinevate kindlustusmatemaatiliste tegurite kasutamisest skeemi rahastamise ajal.
- (17) On välja kujunenud, et kutsealase sotsiaalkindlustusskeemi alusel saadud hüvitisi ei loeta töötasuks, niivõrd kui need on seotud teenistusaajaga enne 17. maid 1990, välja arvatud töötajate või nende nimel nõude esitajate puhul, kes on enne seda kuupäeva algatanud kohtumenetluse või esitanud võrdväärse nõude sellekohase siseriikliku õiguse alusel. Seetõttu on vaja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamist vastavalt piirata.
- (18) Euroopa Kohtu kinnistunud praktika kohaselt ei mõjuta Barberi protokoll ⁽⁴⁾ kutsealase pensioniskeemiga liitumise õigust ning kohtuasjas 262/88 tehtud otsuse kehtivusaja piirangut ei kohaldata pensioniskeemiga liitumise õiguse kohaldamisel. Samuti otsustas Euroopa Kohus, et siseriikliku õiguse kohaselt nõude esitamise tähtaegadega seotud siseriiklikke eeskirju võib kohaldada nende töötajate vastu, kes nõuavad oma õigust liituda kutsealase pensioniskeemiga, tingimusel et kõnealused eeskirjad ei ole selliste nõuete suhtes vähem soodsad kui samalaadsete siseriiklike nõuete suhtes ega muuda ühenduse

⁽¹⁾ 262/88: Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group (1990 EKL I-1889).

⁽²⁾ C-7/93: Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v. G. A. Beune (1994 EKL I-4471).

⁽³⁾ C-351/00: Pirkko Niemi (2002 EKL I-7007).

⁽⁴⁾ Protokoll nr 17 Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 141 kohta (1992).

õigusaktidest tulenevate õiguste rakendamist võimaluks. Samuti on Euroopa Kohus osutanud, et kuigi töötaja võib nõuda kutsealase pensioniskeemiga liitumist tagasiulatavalt, ei anna see talle õigust kõrvale hoida asjaomase liikmeksolemise perioodiga seotud sissemaksete tasumisest.

- (19) Võrdsuse tagamine töö saamisel ja tööks vajaliku kutseõppe kättesaadavusel on meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamisel tööhõive ja elukutse küsimustes esmatähtis. Erandid sellest põhimõttest peaksid piirduma sellise kutsetegevusega, mille puhul vajadus võtta tööle teatavast soost isik on tingitud asjaomase kutsetegevuse olemusest või sellega liituvatest tingimustest, eeldusel et taotletav eesmärk on õigustatud ning et kohaldatakse proportsionaalsuse põhimõtet.

- (20) Käesolev direktiiv ei mõjuta ühinemisvabadust, sealhulgas õigust moodustada koos teistega liite ning ühineda nendega oma huvide kaitseks. Asutamislepingu artikli 141 lõikes 4 määratletud meetmete hulka võivad kuuluda nende organisatsioonide või liitude liikmesus või tegevuse jätkamine, mille peamine eesmärk on tegevlikkuses edendada meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtet.

- (21) Diskrimineerimise keelustamine ei tohiks piirata selliste meetmete säilitamist või võtmist, mille eesmärk on ära hoida või heastada ühest soost isikute rühma halvemusi. Selliste meetmetega on lubatud ühest soost isikute organisatsioonid, mille peamine eesmärk on edendada nende isikute erivajadusi ning meeste ja naiste võrdõiguslikkust.

- (22) Vastavalt asutamislepingu artikli 141 lõikele 4, pidades silmas meeste ja naiste tegeliku täieliku võrdõiguslikkuse tagamist tööelus, ei takista võrdse kohtlemise põhimõtte liikmesriikidel säilitada või võtta meetmeid, mis sätestavad erilised eelised, et hõlbustada alaesindatud sool tegutsemist oma kutsealal ja ära hoida või heastada ebasoodsamat olukorda ametialases karjääris. Arvestades praegust olukorda ja pidades silmas Amsterdamis lepingule lisatud deklaratsiooni nr 28, peaksid liikmesriigid kõigepealt püüdma parandada naiste olukorda tööelus.

- (23) Euroopa Kohtu praktika on selgelt välja toonud, et naise ebasoodne kohtlemine seoses raseduse või emadusega on otsene sooline diskrimineerimine. Selline kohtlemine tuleks seetõttu käesoleva direktiiviga selgesõnaliselt hõlmata.

- (24) Euroopa Kohus on seoses võrdse kohtlemise põhimõttega järjekindlalt tunnustanud naise bioloogilise seisundi kaitsmise õiguspärasust raseduse kestel ning sünnitusjärgsel ajal, samuti emaduse kaitsmise meetmete kehtestamist kui sisulise võrdõiguslikkuse saavutamise vahendit. Käesolev direktiiv ei tohiks seega piirata

nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töotervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta. ⁽¹⁾ Lisaks ei tohiks käesolev direktiiv piirata nõukogu 3. juuni 1996. aasta direktiivi 96/34/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt lapsehoolduspuhkuse kohta sõlmitud raamkokkuleppe kohta. ⁽²⁾

- (25) Selguse huvides on asjakohane selgelt sätestada rasedus- ja sünnituspuhkusel viibivate naiste tööalaste õiguste kaitsmine, eelkõige nende õigus naasta samale või võrdväärsele ametikohale ning mitte töötada halvemates tingimustes rasedus- ja sünnituspuhkusel viibimise tõttu ning kasutada paranenud töötingimusi, millele neil oleks tekkinud õigus oma äraoleku ajal.

- (26) Nõukogu ja nõukogus 29. juunil 2000 kokku tulnud tööhõive ja sotsiaalpoliitika ministrite resolutsioonis meeste ja naiste tasakaalustatud osalemise kohta perekonna- ja tööelus ⁽³⁾ julgustati liikmesriike kaaluma oma vastavate õigussüsteemide kohaldamisala läbivaatamist, et anda töötavatele meestele individuaalne ja võõrandamatu õigus saada lapse sünni korral isale antavat puhkust, säilitades samal ajal nende töötamisega seotud õigused.

- (27) Sarnased tingimused kehtivad liikmesriikides meestele ja naistele individuaalse ja võõrandamatu õiguse andmisel saada lapsendamispuhkust. Liikmesriik otsustab ise, kas anda selline õigus saada isapuhkust ja/või lapsendamispuhkust või ei, ning määrab samuti kõik käesoleva direktiivi kohaldamisala välised tingimused, välja arvatud töölt vabastamine ja töölenaasmine.

- (28) Võrdse kohtlemise põhimõtte tõhusaks elluviimiseks peavad liikmesriigid kehtestama asjakohase korra.

- (29) Käesoleva direktiiviga ette nähtud kohustuste täitmiseks vajalike kohtu- või haldusmenetluste sätestamine on võrdse kohtlemise põhimõtte tõhusal rakendamisel olulise tähtsusega.

- (30) Märkimisväärne osa võrdse kohtlemise põhimõtte tõhusa elluviimise tagamisel on tõendamiskohustuse eeskirjade vastuvõtmisel. Euroopa Kohus on olnud seisukohal, et seetõttu tuleks vastu võtta säte tagamaks, et tõendamiskohustus pannakse kostjale, kui diskrimineerimisjuhtum on esmapilgul ilmne, välja arvatud menetluste suhtes, kus juhtumi asjaolusid peab uurima kohus või muu

⁽¹⁾ EÜT L 348, 28.11.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 145, 19.6.1996, lk 4. Direktiivi on muudetud direktiiviga 97/75/EÜ (EÜT L 10, 16.1.1998, lk 24).

⁽³⁾ EÜT C 218, 31.7.2000, lk 5.

pädev siseriiklik organ. Siiski on vaja selgitada, et otsest või kaudset diskrimineerimist eeldada lubavate faktide hindamine jääb kooskõlas siseriikliku õiguse ja tavaga siseriiklike asjaomaste organite ülesandeks. Lisaks võivad liikmesriigid kehtestada asja igas sobivas menetlusjärgus tõendamisreegleid, mis on hagejale soodsamad kui siin esitatud.

(31) Käesoleva direktiiviga ette nähtud kaitse tõhustamiseks tuleks ühendustele, organisatsioonidele ja muudele juriidilistele isikutele anda õigus, kui liikmeriigid nii määravad, esineda menetlustes kaebuse esitaja nimel või toetuseks, ilma et see piiraks siseriiklike esindamise ja kaitse menetlusnormide kohaldamist.

(32) Võttes arvesse tõhusa õigusliku kaitse õiguse põhjapanevat olemust, on asjakohane tagada töötajate kaitse isegi pärast võrdse kohtlemise põhimõtte väidetava rikkumise põhjustanud suhte lõppemist. Töötajal, kes kaitseb käesoleva direktiivi alusel kaitstavat isikut või annab tema nimel tunnistusi, peaks olema õigus samasugusele kaitsele.

(33) Euroopa Kohus on selgelt määranud, et tõhususe tagamiseks eeldab võrdse kohtlemise põhimõtte seda, et rikkumise korral antav hüvitis peab olema piisav võrreldes tekitatud kahjuga. Seetõttu on asjakohane välistada eelnevad kokkulepped nimetatud hüvitiste ülemmäära suhtes, välja arvatud juhtudel, kui tööandja suudab tõendada, et avalduse esitaja ainus käesoleva direktiivi tähenduses diskrimineerimise tulemusel kantud kahju on tema töökoha saamiseks esitatud avalduse arvesse võtmata jätmine.

(34) Võrdse kohtlemise põhimõtte tõhusaks rakendamiseks peaksid liikmesriigid edendama dialoogi tööturu osapoolte vahel ja siseriiklike tavade raames valitsusväliste organisatsioonidega.

(35) Liikmesriigid peaksid ette nägema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused juhuks, kui käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi ei täideta.

(36) Kuna liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada käesoleva direktiivi eesmärke ning seetõttu võib neid paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks.

(37) Et meeste ja naiste erinev kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes oleks paremini arusaadav, tuleks välja töötada võrreldavad soospetsiifilised andmed ja statistika, neid analüüsida ja asjakohasel tasandil kättesaadavaks teha.

(38) Meeste ja naiste võrdne kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes ei saa piirduda õigusloomealaste meetmetega. Selle asemel peaksid Euroopa Liit ja liikmesriigid tõhusamalt edendama teadlikkuse suurendamist palgadiskrimineerimisest ja avalikkuse suhtumise muutumist, kaasates nii avalikul kui eratasandil võimalikult ulatuslikult kõiki asjaosalisi. Tööturu osapoolte dialoogil võib selles protsessis olla oluline osa.

(39) Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise kohustus piirdub nende sätetega, mis toovad kaasa olulise muudatuse võrreldes olemasolevate direktiividega. Põhimõtteliselt samaks jäävate sätete ülevõtmise kohustus tuleneb varasematest direktiividest.

(40) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B-osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja rakendamise tähtaegadega.

(41) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismetmete vahel, ning need tabelid avalikustama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamine tööhõive ja elukutse küsimustes.

Selleks sisaldab käesolev direktiiv sätteid võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamiseks järgmistes valdkondades:

- a) töö saamine, sealhulgas edutamine ja kutseõpe;
- b) töötingimused, sealhulgas töötasu;
- c) kutsealased sotsiaalkindlustusskeemid.

See sisaldab ka sätteid, millega tagatakse asjakohaste menetluste kehtestamine nimetatud põhimõtte tõhusamaks rakendamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *otsene diskrimineerimine* — kui ühte isikut koheldakse soo tõttu halvemini, kui koheldakse, on koheldud või koheldaks teist isikut samalaadses olukorras;
- b) *kaudne diskrimineerimine* — kui väliselt neutraalne säte, kriteerium või tava seab ühest soost isikud võrreldes teisest soost isikutega ebasoodsamasse olukorda, välja arvatud juhul, kui kõnealusel sätel, kriteeriumil või taval on objektiivselt põhjendatav õigustatud eesmärk ning selle eesmärgi saavutamise vahendid on asjakohased ja vajalikud;
- c) *ahistamine* — kui esineb isiku sooga seotud soovimatu käitumine, mille eesmärk või tegelik toime on isiku vääriskuse alandamine ja ähvardava, vaenuliku, halvustava, alandava või solvava õhkkonna loomine;
- d) *seksuaalne ahistamine* — kui esineb seksuaalse olemusega mis tahes soovimatu sõnaline, mittesõnaline või füüsiline käitumine, mille eesmärk või tegelik toime on isiku vääriskuse alandamine, eelkõige luues ähvardava, vaenuliku, halvustava, alandava või solvava õhkkonna;
- e) *töötasu* — harilik põhi- või miinimumpalk või mõni muu tasumoodus kas rahas või loonusena, mida töötaja tööandjalt oma töö eest otseselt või kaudselt saab;
- f) *kutsealased sotsiaalkindlustusskeemid* — nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiiviga 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas⁽¹⁾ reguleerimata kindlustusskeemid, mille eesmärk on töötavatele isikutele, nii töötajatele kui ka füüsilisest isikust ettevõtjatele, ettevõtetes või ettevõtete ühenduses, majandustegevuse alal, kutsealases sektoris või sektorite gruppis anda hüvitisi, mis täiendavad või asendavad riiklike sotsiaalkindlustusskeemide alusel makstavaid hüvitisi, olgu sellistes skeemides liikmeks olemine kohustuslik või vabatahtlik.

2. Käesolevas direktiivis hõlmab diskrimineerimine järgmist:

- a) ahistamine ja seksuaalne ahistamine, samuti ebasoodsam kohtlemine, mille põhjustab see, et isik tõrjub sellist käitumist või alistub sellele;
- b) korraldus diskrimineerida isikuid soo tõttu;
- c) naise halvem kohtlemine seoses rasedus- või sünnituspuhusega direktiivi 92/85/EMÜ tähenduses.

⁽¹⁾ EÜT L 6, 10.1.1979, lk 24.

Artikkel 3

Positiivsed meetmed

Liikmesriigid võivad säilitada ja võtta meetmeid asutamislepingu artikli 141 lõike 4 tähenduses, selleks et tegelikkuses tagada meeste ja naiste vaheline täielik võrdõiguslikkus tööelus.

II JAOTIS

ERISÄTTED

1. Peatükk

Võrdne töötasu

Artikkel 4

Diskrimineerimise keeld

Võrdse või võrdväärse töö puhul kõrvaldatakse otsene ja kaudne sooline diskrimineerimine töö tasustamise kõigis aspektides ja tingimustes.

Tööde klassifitseerimise süsteemi kasutamise puhul töötasu määramisel võetakse selle aluseks samad kriteeriumid nii meeste kui ka naiste suhtes ning see koostatakse nii, et igasugune sooline diskrimineerimine oleks välistatud.

2. Peatükk

Võrdne kohtlemine kutsealastes sotsiaalkindlustusskeemides

Artikkel 5

Diskrimineerimise keeld

Ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist, välistatakse otsene või kaudne sooline diskrimineerimine kutsealastes sotsiaalkindlustusskeemides ning eelkõige siis, kui kõne all on:

- a) kõnealuste skeemide ulatus ja neile ligipääsu tingimused;
- b) sissemaksekohustus ja sissemaksete arvutamine;
- c) hüvitiste arvutamine, sealhulgas abikaasa või ülalpeetavate puhul täiendavate hüvitiste arvutamine, ning hüvitiste saamise õiguse kestuse ja säilitamise tingimused.

Artikkel 6

Isikud, kelle suhtes käesolevat peatükki kohaldatakse

Käesolevat peatükki kohaldatakse töötava elanikkonna, sealhulgas füüsilisest isikust ettevõtjate, isikute, kelle töötamine on katkenud haiguse, raseduse ja sünnituse, õnnetuse või sunnitud töötuse tõttu ja tööotsijate ning pensionile jäänud ja invaliidistunud töötajate suhtes, samuti isikute suhtes, kellele nende töötajate õigused laienevad kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga.

Artikkel 7

Reguleerimisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse:
 - a) kutsealaste sotsiaalkindlustusskeemide suhtes, mis pakuvad kaitset järgmistel juhtudel:
 - i) haigus,
 - ii) invaliidsus,
 - iii) vanadus, kaasa arvatud ennetähtaegne pensionile jäämine,
 - iv) tööõnnetused ja kutsehaigused,
 - v) töötus;
 - b) kutsealaste sotsiaalkindlustusskeemide suhtes, mis pakuvad muid sotsiaalhüvitisi rahas või loonusena, eriti toitjakaotushüvitisi ja peretoetusi, kui need moodustavad hüve, mida töötaja saab tööandjalt töötamise eest.
2. Seda peatükki kohaldatakse samuti konkreetse kategooria töötajate, nagu riigiteenistujate pensioniskeemide suhtes, juhul kui pensioniskeemi-järgseid hüvitisi makstakse töötajatele avalik-õigusliku tööandja juures töötamise eest. Seda ei takista asjaolu, et selline skeem on osa üldisest riiklikust pensionikindlustusskeemist.

Artikkel 8

Erandid käesoleva direktiivi reguleerimisalast

1. Käesolevat peatükki ei kohaldata:
 - a) füüsilisest isikust ettevõtjate üksiklepingute suhtes;
 - b) füüsilisest isikust ettevõtjate skeemide suhtes, kuhu kuulub ainult üks liige;
 - c) töövõtjate puhul selliste kindlustuslepingute suhtes, mille pooleks ei ole tööandja;
 - d) kutsealaste sotsiaalkindlustusskeemide valiksätete suhtes, mida pakutakse osalejatele individuaalselt, et tagada neile:
 - i) kas täiendavad hüvitised
 - ii) või võimalus valida füüsilisest isikust ettevõtjate tavaliste hüvitiste saamise alguskuupäev või võimalus valida mitme hüvitise vahel;
 - e) kutsealaste sotsiaalkindlustusskeemide suhtes, kui hüvitisi rahastatakse töötajate vabatahtlikest sissemaksetest.
2. Käesolev peatükk ei takista tööandjal määramast isikutele, kes on juba jõudnud kutsealase sotsiaalkindlustusskeemi kohaselt pensioni saamise tingimuseks olevasse pensioniikka, kuid ei ole veel jõudnud riikliku vanaduspensioni saamise tingimuseks

olevasse pensioniikka, pensionilisa, mille eesmärk on võrdsustada kõnealustele isikutele makstavate hüvitiste kogusumma juba vanaduspensioniiikka jõudnud teisele sugupoolele samas olukorras makstava summaga või neid summasid lähendada, kuni pensionilisa saavad isikud jõuavad vanaduspensioniiikka.

Artikkel 9

Diskrimineerimise näited

1. Võrdse kohtlemise põhimõttega vastuolus on sätted, mis lähtuvad kas otseselt või kaudselt soolisest kuuluvusest, selleks et:
 - a) kindlaks määrata isikud, kes võivad osaleda kutsealases sotsiaalkindlustusskeemis;
 - b) kindlaks määrata kutsealases sotsiaalkindlustusskeemis osalemise kohustuslikkus või vabatahtlikkus;
 - c) ette näha erinevad eeskirjad inimese vanuse suhtes kindlustusskeemiga liitumisel või töötamise või kindlustusskeemis osalemise miinimumaja suhtes, mis on nõutav kindlustusskeemi alusel hüvitiste saamiseks;
 - d) ette näha erinevad eeskirjad sissemaksete tagasimaksmise kohta juhul, kui töötaja lõpetab skeemis osalemise, ilma et oleks täitnud tingimusi, mis kindlustavad talle õiguse pikaajalistele edasilükatud hüvitistele, välja arvatud punktides h ja j ette nähtud eeskirjad;
 - e) luua töötajatele hüvitiste määramiseks või piiramiseks soolisest kuuluvusest lähtudes erinevad tingimused;
 - f) kinnitada erinev pensioniiga;
 - g) peatada õiguste säilitamine või omandamine õigusaktide või lepinguga ette nähtud ja tööandja poolt tasustatava rasedus- ja sünnituspuhkuse või perekondlikel põhjustel töölt eemalviibimise ajal;
 - h) kindlaks määrata hüvitiste erinev tase, välja arvatud määratud sissemakse suurusega pensioniskeemi puhul, kui on vaja arvestada kindlustusmatemaatilisi tegureid, mis on meeste ja naiste jaoks erinevad; määratud suurusega kogumispensioni skeemi puhul võivad teatavad komponendid olla ebavõrdsed, kui summade erinevus tuleneb meeste ja naiste puhul erinevate kindlustusmatemaatiliste tegurite kasutamisest skeemi rahastamise ajal;
 - i) kindlaks määrata töötajate sissemaksete erinevad tasemed;
 - j) kindlaks määrata tööandjate sissemaksete erinevad tasemed, välja arvatud:
 - i) määratud sissemakse suurusega pensioniskeemide puhul, kui eesmärk on võrdsustada või lähendada mõlema sugupoole lõplikke hüvitissummasid,

- ii) väljamaksega määratud kogumispensioni skeemi puhul, kui tööandja sissemaksed peavad tagama määratud hüvitiste rahastamiseks piisavad vahendid;
- k) kehtestada erinevad standardid või ainult ühest soost töötajatele kohaldatavad standardid, välja arvatud punktides h ja j ette nähtud juhtudel, millest lähtuvalt töötaja kindlustusskeemi lahkumise korral tagatakse või säilitatakse õigus edasilükatud hüvitisele.

2. Juhul kui käesoleva peatüki reguleerimisalasse kuuluvate hüvitiste andmise võivad otsustada kindlustusskeemi organid, järgivad nad võrdse kohtlemise põhimõtet.

Artikkel 10

Rakendamine füüsilisest isikust ettevõtjate puhul

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et füüsilisest isikust ettevõtjate kutsealaste sotsiaalkindlustusskeemide sätted, mis on vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega, vaadatakse läbi ja tehtavad muudatused jõustuvad hiljemalt 1. jaanuarist 1993 või liikmesriikide puhul, kes ühinesid ühendusega pärast seda kuupäeva, direktiivi 86/378/EMÜ nende territooriumil kohaldama hakkamise kuupäeval.

2. Käesolev peatükk ei välista, et enne sotsiaalkindlustusskeemi muutmist füüsilisest isikust ettevõtja kutsealases sotsiaalkindlustusskeemis osalemise kestusest tulenenud õigused ja kohustused jäävad reguleerituks osalemise ajal kehtinud kindlustusskeemi sätetega.

Artikkel 11

Edasilükkamise võimalus füüsilisest isikust ettevõtjate puhul

Füüsilisest isikust ettevõtjate kutsealaste sotsiaalkindlustusskeemide puhul võivad liikmesriigid võrdse kohtlemise põhimõtte kohustuslikku rakendamist edasi lükata:

- a) pensioniea määramisel vanaduspensioni või väljateenitud aastate pensioni andmiseks ning selle võimalike mõjude puhul teistele hüvitistele
 - i) ajani, millal selline võrdsus saavutatakse riiklikes sotsiaalkindlustusskeemides,
 - ii) või hiljemalt seni, kuni selline võrdsus on direktiiviga ette nähtud;
- b) toitjakaotuspensionide suhtes seni, kuni ühenduse õigusega kehtestatakse sellealastes riiklikes sotsiaalkindlustusskeemides võrdse kohtlemise põhimõte;

- c) artikli 9 lõike 1 punkti i kohaldamisel kindlustusmatemaatiliste tegurite kasutamise suhtes 1. jaanuarini 1999 või liikmesriikide puhul, kes ühinesid ühendusega pärast seda kuupäeva, direktiivi 86/378/EMÜ nende territooriumil kohaldama hakkamise kuupäeval.

Artikkel 12

Tagasiulatav mõju

1. Käesoleva peatüki rakendamisel hõlmavad töötajaid käsitlevad meetmed kõiki 17. mail 1990 järgnenud teenistussajast tulenevaid kutsealase sotsiaalkindlustusskeemi alusel saadud hüvitsi, kusjuures neid meetmeid kohaldatakse kõnealuse kuupäeva suhtes tagasiulatavalt, ilma et see piiraks nende sätete kohaldamist, mis käsitlevad töötajaid või nende nimel nõude esitanuid, kes on enne kõnealust kuupäeva algatanud kohtumenetluse või esitanud võrdväärse nõude sellekohase siseriikliku õiguse alusel. Sellisel juhul kohaldatakse rakendusmeetmeid tagasiulatavalt 8. aprilli 1976. aasta suhtes ja need hõlmavad kõiki selle kuupäeva järgsest teenistussajast tulenevaid hüvitsi. Liikmesriikide puhul, kes ühinesid ühendusega pärast 8. aprilli 1976, kuid enne 17. maid 1990, asendatakse nimetatud kuupäev selle kuupäevaga, mil nende territooriumil hakati kohaldama asutamislepingu artiklit 141.

2. Lõike 1 teine lause ei takista siseriiklike õigusaktide kohaste meetmete võtmise tähtaegu käsitlevatele siseriiklikele eeskirjadele tuginemist selliste töötajate või nende nimel nõude esitanute vastu, kes on enne 17. maid 1990 algatanud kohtumenetluse või esitanud võrdväärse nõude siseriikliku õiguse alusel, tingimusel et kõnealused eeskirjad ei ole selliste nõuete suhtes ebasoodsamad kui samalaadsete siseriiklike nõuete suhtes ega muuda ühenduse õigusaktidest tulenevate õiguste rakendamist võimatuks.

3. Liikmesriikide puhul, kes ühinesid ühendusega pärast 17. maid 1990 ja kes olid 1. jaanuaril 1994 Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osapooled, asendatakse lõike 1 esimeses lauses nimetatud kuupäev 17. mai 1990 kuupäevaga 1. jaanuar 1994.

4. Muude liikmesriikide puhul, kes ühinesid ühendusega pärast 17. maid 1990, asendatakse lõigetes 1 ja 2 kuupäev 17. mai 1990 selle kuupäevaga, mil nende territooriumil hakati kohaldama asutamislepingu artiklit 141.

Artikkel 13

Paindlik pensioniiga

Kui mehed ja naised taotlevad paindlikku pensioniiga samadel tingimustel, ei loeta seda käesoleva peatükiga vastuoluliseks.

3. Peatükk

Võrdne kohtlemine seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamise ning töötõingimustega

Artikkel 14

Diskrimineerimise keeld

1. Ei avalikus ega erasektoris, sealhulgas avalik-õiguslikes asutustes ei tohi esineda otsest ega kaudset soolist diskrimineerimist seoses järgmisega:

- a) tööle saamise, füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamise või kutsealale pääsemise tingimused, sealhulgas valikukriteeriumid ja töölevõtu tingimused mis tahes tegevusvaldkonnas ja kõigil ametiastmetel, kaasa arvatud edutamine;
- b) igasuguse ja igatasemelise kutsenõustamise, kutseõppe, täiendkutseõppe ja ümberõppe kättesaadavus, kaasa arvatud praktiliste töökogemuste kättesaadavus;
- c) töö saamise ja töö tingimused, kaasa arvatud töölt vabastamine ja töötasu asutamislepingu artikli 141 kohaselt;
- d) kuulumine töötajate või tööandjate organisatsioonidesse või muudesse organisatsioonidesse, mille liikmed tegelevad teatava kutsetöoga, sealhulgas nende organisatsioonide antavad soodustused.

2. Liikmesriigid võivad ette näha seoses töö saamisega, sealhulgas selleks vajaliku koolitusega, et erinevat kohtlemist sooga seotud omaduste alusel ei peeta diskrimineerimiseks, kui see omadus on teatud kutsetegevuse olemuse või sellega liituvate tingimuste tõttu oluliseks ja määravaks kutsenõudeks, tingimusel et sellise kohtlemise eesmärk on õigustatud ja nõue proportsionaalne.

Artikkel 15

Rasedus- ja sünnituspuhkuselt naasmine

Rasedus- ja sünnituspuhkusel oleval naisel on pärast rasedus- ja sünnituspuhkuse lõppemist õigus naasta samale või sellega võrdväärsele töökohale tema jaoks mitte halvematel tingimustel ning kasutada paranenud töötõingimusi, millele tal oleks tekkinud õigus oma äraoleku ajal.

Artikkel 16

Isadele lapse sünni korral antav puhkus ja lapsendaja puhkus

Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigust tunnustada isadele lapse sünni korral antava puhkuse ja lapsendaja puhkusega seotud eraldi õigusi. Selliseid õigusi tunnustavad liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed töötavate meeste ja naiste kaitsmiseks töölt vabastamise vastu seoses nende õiguste kasutamise ja tagavad, et pärast sellise puhkuse lõppemist oleks

neil õigus naasta samale või sellega võrdväärsele töökohale nende jaoks mitte halvematel tingimustel ja kasutada paranenud töötõingimusi, millele neil oleks tekkinud õigus oma äraoleku ajal.

III JAOTIS

HORISONTAALMEETMED

1. Peatükk

Õiguskaitsevahendid ja täitmine

1. JAGU

ÕIGUSKAITSEVAHENDID

Artikkel 17

Õiguste kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et igaühel, kes leiab, et teda on võrdse kohtlemise põhimõtte eiramise tõttu koheldud õigusvastaselt, oleks võimalik kasutada käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmiseks ette nähtud kohtumenetlust, kaasa arvatud lepitusmenetlust, olles vastava võimaluse korral esmalt pöördunud teiste pädevate organite poole, isegi juhul, kui see töösuhe, millega väidetav diskrimineerimine kaasnes, on lõppenud.

2. Liikmesriigid tagavad, et ühendused, organisatsioonid või muud juriidilised isikud, kellel kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud kriteeriumidega on õigustatud huvi tagada käesoleva direktiivi sätete järgimine, võiksid kaebuse esitaja nõusolekul esineda tema nimel või toetuseks kohtu- ja/või haldusmenetluses, mis toimub käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmiseks.

3. Lõiked 1 ja 2 ei piira niisuguste siseriiklike eeskirjade kohaldamist, mis on seotud võrdse kohtlemise põhimõtte küsimuses menetluse algatamise tähtaegadega.

Artikkel 18

Kahjude hüvitamine või heastamine

Liikmesriigid võtavad oma siseriiklikes õigussüsteemides meetmed, mis on vajalikud kannatanule soolise diskrimineerimise tulemusel tekitatud kahju tegelikuks ja tõhusaks hüvitamiseks või, kui liikmesriigid nii määravad, heastamiseks viisil, mis on hoiatav ja kantud kahjuga proportsionaalne. Hüvitamist või heastamist ei tohi piirata eelnevalt kokkulepitud ülemmäär, välja arvatud juhtudel, kui tööandja suudab tõendada, et avalduse esitaja ainus käesoleva direktiivi tähenduses diskrimineerimise tulemusel kantud kahju on tema töökoha saamiseks esitatud avalduse arvesse võtmata jätmine.

2. JAGU

TÕENDAMISKOHUSTUS

Artikkel 19

Tõendamiskohustus

1. Liikmesriigid võtavad kooskõlas oma siseriikliku õigussüsteemiga vajalikud meetmed tagamaks, et kui isik, kes leiab, et ta on võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamata jätmise tõttu kannatanud, esitab kohtule või muule pädevale asutusele asjaolud, mille põhjal võib eeldada, et on toimunud otsene või kaudne diskrimineerimine, peab kostja tõendama, et võrdse kohtlemise põhimõtet ei ole rikutud.

2. Lõige 1 ei takista liikmesriikidel võtta tarvitusele hagejale soodsamaid tõendamisreegleid.

3. Liikmesriigid ei pea kohaldama lõiget 1 menetluste suhtes, mille korral faktiliste asjaolude uurimine on kohtu või pädeva asutuse ülesanne.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldatakse samuti

a) asutamislepingu artiklis 141 ja niivõrd kui on tegemist soolise diskrimineerimisega, direktiivides 92/85/EMÜ ja 96/34/EÜ osutatud olukordade suhtes;

b) kõigi avaliku või erasektoriga seotud tsiviil- või haldusmenetluste suhtes, välja arvatud vabatahtlik või siseriikliku õigusega ette nähtud kohtuväline menetlus, mis näeb ette vastavalt punktis a nimetatud meetmetele õiguste kaitse siseriikliku õiguse alusel.

5. Käesolevat artiklit ei kohaldata kriminaalmenetluse suhtes, kui liikmesriikides ei ole ette nähtud teisiti.

2. Peatükk

Võrdse kohtlemise edendamine - Dialoog

Artikkel 20

Võrdõiguslikkuse küsimustega tegelevad asutused

1. Liikmesriigid määravad asutuse või asutused, kelle ülesanne on edendada, analüüsida, jälgida ja toetada kõikide isikute võrdset, soolise diskrimineerimiseta kohtlemist, ja teevad nende asutuste jaoks vajalikud korraldused. Need asutused võivad moodustada osa asutustest, kelle ülesandeks on siseriiklikul tasandil tegelda inimõiguste kaitsega või üksikisiku õiguste kaitsega.

2. Liikmesriigid tagavad, et nende asutuste pädevusse kuulub:

a) diskrimineerimise all kannatanutele sõltumatu abi osutamine diskrimineerimist käsitlevate kaebuste esitamisel, piiramata seejuures kannatanute ja artikli 17 lõikes 2 sätestatud ühenduste, organisatsioonide või muude juriidiliste isikute õigusi;

b) diskrimineerimist käsitleva sõltumatu uurimise korraldamine;

c) sõltumatute aruannete avaldamine ja soovitude esitamine seoses kõnealuse diskrimineerimise asjaoludega.

d) vahetades asjakohasel tasandil olemasolevaid andmeid vastavate Euroopa organitega, nagu näiteks tulevane Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut.

Artikkel 21

Sotsiaalne dialoog

1. Liikmesriigid võtavad vastavalt riiklikele traditsioonidele ja tavadele piisavaid meetmeid, et edendada tööturu osapoolte vahel sotsiaaldialoogi, mille eesmärgiks on toetada võrdset kohtlemist, jälgides sealhulgas näiteks olukorda töökohas, töö saamist, kutseõpet ja edutamist, samuti jälgides kollektiivlepinguid, tegevusjuhendeid, teadusuuringuid või kogemuste vahetamist ja häid tavasid.

2. Piiramata tööturu osapoolte autonoomiat ning kooskõlas siseriiklike traditsioonide ja tavadega ärgitavad liikmesriigid tööturu osapooli edendama meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja paindlikku töökorraldust, et võimaldada töö ja eraelu ühitamist, ning sõlmima nõuetekohasel tasemel kokkuleppeid, milles sätestatakse diskrimineerimisvastased eeskirjad artiklis 1 nimetatud valdkondades, mis kuuluvad kollektiivlääbirääkimiste reguleerimisalasse. Kõnealused kokkulepped peavad vastama käesoleva direktiivi sätetele ja vastavatele siseriiklikele rakendusmeetmetele.

3. Liikmesriigid ärgitavad tööandjaid kooskõlas siseriiklike õigusnormide, kollektiivlepingute või tavadega edendama plaanipäraselt ja süstemaatiliselt meeste ja naiste võrdset kohtlemist töökohal, töö saamisel, kutseõppes ja edutamisel.

4. Selleks tuleks ärgitada tööandjaid andma asjakohaste korrapärase ajavahemike järel töötajatele ja/või nende esindajatele asjakohast teavet meeste ja naiste võrdse kohtlemise kohta ettevõttes.

Selline teave võib sisaldada ülevaadet meeste ja naiste osakaalu kohta organisatsiooni eri tasanditel, nende töötasu ja töötasu erinevust ning võimalikke meetmeid olukorra parandamiseks koostöös töötajate esindajatega.

Artikkel 22

Dialoog valitsusväliste organisatsioonidega

Liikmesriigid toetavad dialoogi asjaomaste valitsusväliste organisatsioonidega, kellel on kooskõlas siseriikliku õiguse või tavaga õigustatud huvi aidata võidelda soolise diskrimineerimise vastu, et toetada võrdse kohtlemise põhimõtte järgimist.

3. Peatükk*Üldised horisontaalsätted*

Artikkel 23

Vastavus

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada:

- a) kõigi võrdse kohtlemise põhimõttega vastuolus olevate õigus- ja haldusnormide tühistamine;
- b) üksiklepingutes või kollektiivlepingutes, ettevõtete sisekorraeskirjades või vabakutseliste ning töötajate ja tööandjate organisatsioonide tegevust reguleerivates eeskirjades või mis tahes muus korras sisalduvate võrdse kohtlemise põhimõttega vastuolus olevate sätete kehtetuks tunnistamine või luba need kehtetuks tunnistada või neid muuta;
- c) selliseid sätteid sisaldavad kutsealased sotsiaalkindlustusskeemid võib haldusmeetmete abil kinnitamata või pikendamata jätta.

Artikkel 24

Ohvristamine

Liikmesriigid võtavad oma siseriiklikes õigussüsteemides meetmed, mis on vajalikud töötajate ja sealhulgas siseriikliku õiguse ja/või tavaga sätestatud töötajate esindajate kaitsmiseks töölt vabastamise või muu pahatahtliku kohtlemise eest, kui see on tööandja vastuteggevus ettevõttesisesele kaebusele või kohtumenetlusele, mille eesmärk on tagada võrdse kohtlemise põhimõtte järgimine.

Artikkel 25

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida rakendatakse kooskõlas käesoleva direktiiviga vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende kohaldamise tagamiseks. Karistused, milleks võib olla kannatanule kahju hüvitamine, peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 5. oktoobriks 2005 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

Artikkel 26

Diskrimineerimise vältimine

Liikmesriigid ärgitavad kooskõlas siseriiklike õigusnormide, kollektiivlepingute või tavadega tööandjaid ja kutseõppe eest vastutavaid isikuid, et nad võtaksid tõhusaid meetmeid, et vältida igasugust soolist diskrimineerimist, eelkõige ahistamist ja seksuaalset ahistamist töökohas, töö saamisel, kutseõppes ja edutamisel.

Artikkel 27

Miinimumnõuded

1. Liikmesriigid võivad kehtestada või säilitada õigusnorme, mis kaitsevad võrdse kohtlemise põhimõtet enam kui käesoleva direktiivi sätteid.
2. Käesoleva direktiivi rakendamine ei ole mingil juhul piisav alus alandada selle reguleerimisalas töötajatele võimaldatavat kaitstuse taset, ilma et see piiraks liikmesriikide õigust lähtuvalt olukorra muutumisest kehtestada käesoleva direktiivi teatavaks tegemisel kehtivatest erinevaid õigus- ja haldusnorme, tingimusel et need vastavad selle direktiivi sätetele.

Artikkel 28

Seos ühenduse ja siseriiklike sätete vahel

1. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira naiste kaitset käsitlevate sätete kohaldamist, eelkõige seoses raseduse ja emadusega.
2. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira direktiivi 96/34/EÜ ega direktiivi 92/85/EMÜ kohaldamist.

Artikkel 29

Soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine

Liikmesriigid võtavad käesolevas direktiivis osutatud valdkondade õigus- ja haldusnormide, poliitika ja tegevuse väljatöötamisel ja rakendamisel aktiivselt arvesse meeste ja naiste võrdõiguslikkuse eesmärki.

Artikkel 30

Teabe levitamine

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi alusel võetud meetmed koos juba kehtivate sätetega tehakse kõigile asjaomastele isikutele teatavaks sobivate vahendite abil, ja vajaduse korral töökohas.

IV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Aruanded

1. Liikmesriigid edastavad ... (*) komisjonile kogu vajaliku teabe võimaldamaks komisjonil koostada Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitamiseks aruanne käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, edastavad liikmesriigid komisjonile iga nelja aasta järel kõikide asutamislepingu artikli 141 lõike 4 alusel võetud meetmete teksti ning aruanded meetmete ja nende rakendamise kohta. Selle teabe alusel võtab komisjon vastu ja avaldab iga nelja aasta järel aruande, milles esitatakse võrdlev hinnang kõigile meetmetele, pidades silmas Amsterdami lepingu lõppaktile lisatud deklaratsiooni nr 28.

3. Liikmesriigid hindavad artikli 14 lõikes 2 viidatud ametialast tegevust, et sotsiaalse olukorra muutumise põhjal otsustada, kas kõnealuste erandite säilitamine on õigustatud. Nad teatavad komisjonile selle hindamise tulemustest regulaarselt, ent vähemalt iga kaheksa aasta järel.

Artikkel 32

Läbivaatamine

Hiljemalt ... (**) vaatab komisjon läbi direktiivi toimimise ning teeb vajaduse korral muudatusettepanekuid.

Artikkel 33

Rakendamine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... (***) või tagavad, et tööturu osapooled kehtestavad hiljemalt selleks kuupäevaks nõutavad sätted kokkuleppe teel. Kui on vaja arvesse võtta erilisi raskusi, võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimiseks saada ühe aasta lisaaega. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud abinõud, et olla võimelised tagama käesoleva direktiiviga ette nähtud tulemuste saavutamine. Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata nende meetmete teksti.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti peavad liikmesriigid lisama märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Liikmesriigid otsustavad selliste viidete tegemise ja kõnealuse märkuse sõnastusega seotud üksikasjad.

Käesoleva direktiivi ülevõtmine siseriiklikku õigusesse peaks piirduma vaid nende sätetega, mida on eelmiste direktiividega võrreldes oluliselt muudetud. Muutmata sätete ülevõtmise kohustus tuleneb varasematest direktiividest.

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 34

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivid 75/117/EMÜ, 76/207/EMÜ, 86/378/EMÜ ja 97/80/EÜ tunnistatakse kehtetuks ... (****) ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B-osas nimetatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtaegadega.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt II lisa vastavustabelile.

Artikkel 35

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 36

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president
...

Nõukogu nimel
eesistuja
...

(*) Nelja ja poole aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.

(**) Kuus ja pool aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(***) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(****) Kolm aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

I LISA

A-OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused

Nõukogu direktiiv 75/117/EMÜ	EÜT L 45, 19.2.1975, lk 19
Nõukogu direktiiv 76/207/EMÜ	EÜT L 39, 14.2.1976, lk 40
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/73/EÜ	EÜT L 269, 5.10.2002, lk 15
Nõukogu direktiiv 86/378/EMÜ	EÜT L 225, 12.8.1986, lk 40
Direktiiv 96/97/EÜ	EÜT L 46, 17.2.1997, lk 20
Nõukogu direktiiv 97/80/EÜ	EÜT L 14, 20.1.1998, lk 6
Direktiiv 98/52/EÜ	EÜT L 205, 22.7.1998, lk 66

B-OSA

Siseriiklikesse õigusaktidesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtajad

(vastavalt artikli 34 lõikele 1)

Direktiiv	Ülevõtmistähtajad	Kohaldamiskuupäev
Direktiiv 75/117/EMÜ	19.2.1976	
Direktiiv 76/207/EMÜ	14.8.1978	
Direktiiv 86/378/EMÜ	1.1.1993	
Direktiiv 96/97/EÜ	1.7.1997	17.5.1990 nende töövõtjate või nende nimel nõude esitavate suhtes, kes on enne kõnealust kuupäeva algatanud kohtumenetlused või esitanud võrdväärse nõude siseriikliku õiguse alusel. Direktiivi 86/378/EMÜ artikkel 8 — hiljemalt 1.1.1993. Direktiivi 86/378/EMÜ artikli 6 lõike 1 punkti i esimene taane — hiljemalt 1.1.1999.
Direktiiv 97/80/EÜ	1.1.2001	22.7.2001 Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi suhtes.
Direktiiv 98/52/EÜ	22.7.2001	
Direktiiv 2002/73/EÜ	5.10.2005	

II LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 75/117	Direktiiv 76/207	Direktiiv 86/378	Direktiiv 97/80	Käesolev direktiiv
–	artikli 1 lõige 1	artikkel 1	artikkel 1	artikkel 1
–	artikli 1 lõige 2	–	–	–
–	artikli 2 lõike 2 esimene taane	–	–	artikli 2 lõike 1 punkt a
–	artikli 2 lõike 2 teine taane	–	artikli 2 lõige 2	artikli 2 lõike 1 punkt b
–	artikli 2 lõike 2 kolmas ja neljas taane	–	–	artikli 2 lõike 1 punktid c ja d
–	–	–	–	artikli 2 lõike 1 punkt e
–	–	artikli 2 lõige 1	–	artikli 2 lõike 1 punkt f
–	artikli 2 lõiked 3 ja 4 ning artikli 2 lõike 7 kolmas lõik	–	–	artikli 2 lõige 2
–	artikli 2 lõige 8	–	–	artikkel 3
artikkel 1	–	–	–	artikkel 4
–	–	artikli 5 lõige 1	–	artikkel 5
–	–	artikkel 3	–	artikkel 6
–	–	artikkel 4	–	artikli 7 lõige 1
–	–	–	–	artikli 7 lõige 2
–	–	artikli 2 lõige 2	–	artikli 8 lõige 1
–	–	artikli 2 lõige 3	–	artikli 8 lõige 2
–	–	artikkel 6	–	artikkel 9
–	–	artikkel 8	–	artikkel 10
–	–	artikkel 9	–	artikkel 11
–	–	(direktiivi 96/97/EÜ artikkel 2)	–	artikkel 12
–	–	artikkel 9a	–	artikkel 13
–	artikli 2 lõige 1 ja artikli 3 lõige 1	–	artikli 2 lõige 1	artikli 14 lõige 1

Direktiiv 75/117	Direktiiv 76/207	Direktiiv 86/378	Direktiiv 97/80	Käesolev direktiiv
–	artikli 2 lõige 6	–	–	artikli 14 lõige 2
–	artikli 2 lõike 7 teine lõik	–	–	artikkel 15
–	artikli 2 lõike 7 neljanda lõigu teine ja kolmas lause	–	–	artikkel 16
artikkel 2	artikli 6 lõige 1	artikkel 10	–	artikli 17 lõige 1
–	artikli 6 lõige 3	–	–	artikli 17 lõige 2
–	artikli 6 lõige 4	–	–	artikli 17 lõige 3
–	artikli 6 lõige 2	–	–	artikkel 18
–	–	–	artiklid 3 ja 4	artikkel 19
–	artikkel 8a	–	–	artikkel 20
–	artikkel 8b	–	–	artikkel 21
–	artikkel 8c	–	–	artikkel 22
artiklid 3 ja 6	artikli 3 lõike 2 punkt a	–	–	artikli 23 punkt a
artikkel 4	artikli 3 lõike 2 punkt b	artikli 7 punkt a	–	artikli 23 punkt b
–	–	artikli 7 punkt b	–	artikli 23 punkt c
artikkel 5	artikkel 7	artikkel 11	–	artikkel 24
artikkel 6	–	–	–	–
–	artikkel 8d	–	–	artikkel 25
–	artikli 2 lõige 5	–	–	artikkel 26
–	artikli 8e lõige 1	–	artikli 4 lõige 2	artikli 27 lõige 1
–	artikli 8e lõige 2	–	artikkel 6	artikli 27 lõige 2
–	artikli 2 lõike 7 esimene lõik	artikli 5 lõige 2	–	artikli 28 lõige 1
–	artikli 2 lõike 7 neljanda lõigu esimene lause	–	–	artikli 28 lõige 2

Direktiiv 75/117	Direktiiv 76/207	Direktiiv 86/378	Direktiiv 97/80	Käesolev direktiiv
–	artikli 1 lõige 1a	–	–	artikkel 29
artikkel 7	artikkel 8	–	artikkel 5	artikkel 30
artikkel 9	artikkel 10	artikli 12 lõige 2	artikli 7 neljas lõik	artikli 31 lõiked 1 ja 2
–	artikli 9 lõige 2	–	–	artikli 31 lõige 3
–	–	–	–	artikkel 32
artikkel 8	artikli 9 lõike 1 esimene lõik ja artikli 9 lõiked 2 ja 3	artikli 12 lõige 1	artikli 7 esimene, teine ja kolmas lõik	artikkel 33
–	artikli 9 lõike 1 teine lõik	–	–	–
–	–	–	–	artikkel 34
–	–	–	–	artikkel 35
–	–	–	–	artikkel 36
–	–	lisa	–	–

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Tuginedes asutamislepingu artikli 141 lõikele 3, esitas komisjon 21. aprillil 2004. aastal nõukogule ettepaneku tööhõive ja elukutse küsimustes meeste ja naiste võrdset kohtlemist käsitleva nõukogu direktiivi vastuvõtmiseks.

Euroopa Parlament esitas oma arvamuse 6. juulil 2005 (esimene lugemine).

Majandus- ja Sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 15. detsembril 2004.

Komisjon esitas muudetud ettepaneku 26. augustil 2005.

Nõukogu võttis 10. märtsil 2006 vastu ühise seisukoha vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele.

II. EESMÄRK

Käesoleva direktiivi, mis koondab ühte õigusakti seitse olemasolevat võrdseid võimalusi ning võrdset kohtlemist käsitlevat direktiivi⁽¹⁾, peamised eesmärgid on luua paremini arusaadav ja kättesaadav ühenduse õigusakt, vähendada õiguskindlusetust Euroopa Kohtu asjakohase pretsedendiõiguse inkorporeerimise kaudu ning suurendada selgust direktiivi 2002/73/EÜ horisontaalsätete kohaldamise osas.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldmärkused

Nõukogu ühine seisukoht on sätestatud uuestisõnastamise menetluse kohaselt ja selles on selgelt ära näidatud teksti muutmise ettepanekud, mille on esitanud komisjon või mille on lisanud nõukogu või parlament.

Tuleks märkida, et ühine seisukoht lepitati kokku mitteametlike kolmepoolsete läbirääkimiste põhjal pärast mitmeid kohtumisi ametisoleva eesistujariigi (LUX ja UK), raportööri ja variraportöörade ning vastavate komisjoni esindajate osavõtul. Tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu jõudis 8. detsembril 2005 poliitilisele kokkuleppele teksti osas ja Euroopa Parlamendiga saavutatud kompromisskokkuleppe osana esitasid nõukogu ja komisjon nõukogu protokoli kandmiseks lapsehoolduspuhkust käsitlevad avaldused⁽²⁾.

2. Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Euroopa Parlament võttis 6. juulil 2005 toimunud esimesel lugemisel vastu 93 muudatusettepanekut.

2.1 Nõukogu poolt vastu võetud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Nõukogu võttis oma ühises seisukohas arvesse 74 muudatusettepanekut. Nendest muudatusettepanekutest nõukogu:

- võttis täielikult vastu 37 muudatusettepanekut, sama tegi ka komisjon oma muudetud ettepanekus. Need on muudatusettepanekud 8, 9, 14, 15, 19, 22, 23, 27, 28, 34, 37–42, 45, 47, 50, 51, 52, 58, 59, 60, 62, 64, 66, 68, 74, 75, 78, 82, 85, 87, 91, 92 ja 93;

⁽¹⁾ Asjakohased direktiivid on järgmised: 75/117/EMÜ (võrdse tasustamise kohta); 86/378/EMÜ, mida on muudetud direktiiviga 96/97/EÜ (võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta kutsealastes sotsiaalkindlustusskeemides); 76/207/EMÜ, mida on muudetud direktiiviga 2002/73/EÜ (meeste ja naiste võrdse kohtlemise kohta); 97/80/EÜ, mida on muudetud direktiiviga 98/52/EÜ (tõendamiskohustuse kohta).

⁽²⁾ Dok 14878/05

- võttis pärast komisjoni lähenemisviisi saamist põhimõtteliselt või osaliselt vastu 24 muudatusettepanekut (nr 2, 5, 6, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 107, 31, 32, 35, 36, 108, 43, 48, 49, 56, 71, 72, 76, 80/81/102 ja 83);
- saavutas parlamendiga kompromissi veel 13 muudatusettepaneku suhtes (nr 4, 101, 25, 26, 55, 88, 61, 67, 69/70, 73, 103, 89/104 ja 105).

2.2 Nõukogu poolt tagasi lükatud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Nõukogu lükkas tagasi 14 muudatusettepanekut (nr 1, 100, 3, 12, 13, 29, 30, 53, 54, 57, 36, 77, 84 ja 86) põhjustel, mida komisjon selgitas oma muudetud ettepanekus. Peale selle ei saanud nõukogu tehnilistel või redaktsioonilistel põhjustel vastu võtta järgmist 5 muudatusettepanekut:

- muudatusettepaneku 107 puhul eelistas nõukogu jääda vastavustabelitele viitamiseks kasutatud standardpõhjenduse juurde;
- komisjoni esialgse ettepaneku artikli 3 pealkiri (muudatusettepanek 33) oli ülearune, kuna nõukogu oli tõstnud selle teksti ümber artiklitesse 6 ja 28;
- komisjoni esialgse ettepaneku artikli 20 pealkiri (muudatusettepanek 65) oli ülearune, kuna nõukogu oli ühtsuse tagamise eesmärgil tõstnud selle teksti ümber artikli 19 lõikesse 4 (tõendamiskohustus);
- artiklis 25 on kasutatud sõna "sanktsioonid" asemel sõna "karistused", kuna see on inglise keeles kasutatav õige juriidiline termin (muudatusettepanek 79);
- kuigi muudatusettepaneku 106 puhul sisulist erinevust ei olnud, peeti artikli 33 lõike 2a (uus lõige) nõukogu poolt sõnastatud teksti selgemaks.

3. Muud nõukogu tehtud muudatused

Nõukogu tegi oma ühise seisukoha vastuvõtmisel mitmeid muid, peamiselt tehnilist laadi muudatusi. Lühidalt on need seotud järgmisega:

II jaotise 1. peatükk: esialgne pealkiri "Võrdse tasustamise põhimõte" asendati lühema pealkirjaga "Võrdne töötasu".

II jaotise 2. peatükk: pealkirja lühendati ja see sõnastati järgmiselt: "Võrdne kohtlemine kutsealastes sotsiaalkindluskemides".

Artikkel 6: lisati nimetatud uue artikli (mis jäeti välja parlamendi muudatusettepanekus 40) pealkiri "Isikud, kelle suhtes käesolevat peatükki kohaldatakse".

II jaotise 3. peatükk: pealkirja lühendati ja see sõnastati järgmiselt: "Võrdne kohtlemine seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamise ning töötingimustega."

Komisjoni esialgse ettepaneku artikli 15 lõige 1: tekst viidi üle artikli 2 lõike 2 punkti c — vt muudatusettepanek 31, kuid parlament ei esitanud muudatusettepanekut teksti väljajätmiseks artikli 15 lõikest 1.

III jaotise 2. peatükk: pealkirja lühendati ja sõnastati järgmiselt: "Võrdse kohtlemise edendamine — dialoog".

III jaotise 3. peatükk: IV jaotis ("Rakendamine") asendati 3. peatükiga "Üldised horisontaalsätted".

Komisjoni esialgse ettepaneku põhjendus 5: jäeti välja, kuna seda ei peetud rangelt vajalikuks. ("Ühtsuse tagamise eesmärgil on vajalik anda otsese ja kaudse diskrimineerimise ühtne määratlus.")

Põhjendus 41: lisati standardpõhjendus seoses rakendamist käsitlevas artiklis 33 nimetatud vastavustabelitega. ("Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need tabelid avalikustama.")

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Samuti tuleks märkida, et kahe institutsiooni vahelise tavapärase õiguskeelise menetluse raames tehti lõppteksti mitmeid muid tehnilisi parandusi. Peamiselt on need parandused seotud artikli 3 üleviimisega 1. jaotise horisontaalsätete juurde, mis oli nii parlamendi kui ka nõukogu soov; artiklis 25 sätestatud tähtaja vastavusse viimisega artiklites 11 ja 12 sätestatud esialgsete ülevõtmis- või teatamistähtaegadega; ning artiklis 34 ("Kehtetuks tunnistamine") sätestatud tähtaja vastavusse viimine artiklis 33 sätestatud ülevõtmistähtaegadega.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu leiab, et tervikuna on tema ühine seisukoht kooskõlas komisjoni muudetud ettepaneku põhieesmärkidega. Lisaks sellele märgib nõukogu, et uuestisõnastamise menetluse käigus on ta võimaluse korral võtnud arvesse Euroopa Parlamendi poolt komisjoni esialgsesse ettepanekusse tehtud muudatusettepanekute põhieesmärke.
